ORDINATIONES PRAEPOSITORUM GENERALIUM, COMMUNES TOTI SOCIETATI, AUCTORITATE SEPTIMAE...

Gesuiti

ORDINATIONES PRÆPOSITORVM GENERALIVM,

Communes toti Societati,

AVCTORITATE

Septimæ Congregationis Generalis contractæ.

ANTVERPIÆ,
Apud JOANNEM MEURSIUM.
M. DC. XXXV.
SVPERIORVM PERMISSV.

SUPERIORIBUS SOCIETATIS.

Cum optarent jam dudum pleræque Provinciæ, idq; nuper à Septimâ Congregatione postulassent, ut Ordinationibus Generalium Instructionibusq́; breviorem in formam, commodioremq́; ordinem redactis, Nostrorum in his legendis labor tædiumq́; levaretur; communibus illarum votis ut satisfaceret Congregatio, delectis è cœtu suo de more aliquot Patribus, totum hoc negotium diligenter commendavit. Illi ergo primùm quidem antiquas

Ordinationes ita contraxerũt, ut & brevissimæ nunc sint, & sensum tamen integrum apertumq; retineant. Instructionum autem tum Quintæ, tum Sextæ Congregationis quia duo genera erant, utrasque distinguendas censuerunt. Atque eas quidem, quæ perpetuæ legis vim habere videbantur, integras Ordinationibus subjiciendas; iis exceptis, quæ de tertio probationis anno diversis temporibus perscriptæ, aliam methodum, ordinemque in quem nunc digestæ sunt, necessariò postulabant. Ex reliquis verò ea dumtaxat excerpenda, Ordinationibusq; ipsis aut Regulis inserenda judicarunt,

runt, quæ certi quippiam eodem modo ſtatuerent: ita ut his ſepoſitis, Inſtructiones illæ de cetero ſeorſim ab aliis excuſæ, ad directionem tantummodò Superiorum, pro re natâ & eorum opportunitate legendæ ſervarentur, ſicut Induſtriæ, & Epiſtolæ Generalium. Quorum Patrum judicium operamque cùm in omnibus approbaſſet Congregatio; (Sic nimirum, ut Ordinationes ad hanc formam redactæ, vim non novam, ſed eam ipſam quam anteà, in poſterum obtineant:) atque id jam ſupereſſet, ut ſingula in hunc modum recognita, & probata cum Provinciis communica-

 rentur;

rentur; hac laboris parte, quæ mihi præcipuè demandata est, ita perfunctus sum, ut editionem, quâ fieri potuit diligentiâ, maturarem, caveremque ne muneris gratiam, quod reipsâ expeti sentiebam, diuturnâ minui expectatione permitterem. Romæ, 29. Ianuarii. M. DC. XVI.

BERNARDUS de ANGELIS
Secretarius Societatis
IESU.

INDEX

ORDINATIONVM

PRÆPOSITORVM

GENERALIVM,

Quæ hoc Libro continentur.

CONTRACTÆ, ET EXCERPTÆ.

INTEGRÆ.

ORDI-

ORDINATIONVM PRÆPOSITORVM GENERALIVM,

Communes toti Societati,

AVCTORITATE Congregationis Septimæ contractæ.

CAPVT I.

Pro Provincialibus.

1 NOvitiis tum in primâ probatione, tum ſexto quoque menſe præter litteras Apoſtolicas Iulii III. de quibus fit mentio in Reg. 13. Magiſtri, oſtendatur etiam Bulla Pii V. de Apoſtatis, & Conſtitutio Gregorii XIV. Gregorii item XIII. quæ incipit, Aſcendente Domino, parte illâ omiſſâ, quæ agit de impugnatione Inſtituti. Similiter etiam eos, qui vota ſimplicia, vel ſolemnia edituri ſunt, aut tertium annum acturi, eaſdem Bullas legere oportebit. *Claudius.* *Quæ Novitiis, & Tertiariis legenda.*

Deserentes Societatem quando vota renovent.

2 Qui post emissa vota Societatem sine licentiâ deserunt, post reditum eadem cum aliis, præmissâ satisfactione, renovare debent. Qui autem cum licentiâ votis soluti abierint, post reditum ea non emittent ante biennium, sicut & ceteri Novitii. Quod tamen attinet ad probationes, poterit Provincialis habitâ ratione personarum satisfactionisque dispensare. *Claudius.*

Sepulchorum insignia.

3 Principum virorum sepulchra, aut titulos, & insignia in Ecclesiis nostris extare non expedit. Quare si quis tale aliquid petierit, ad Præpositum Generalem referatur, ut decernat quid permitti conveniat. Cenotaphia tamen ad dies aliquot, vel etiam menses, apponi solita non prohibentur. *Claudius.*

Abire in patriam.

4 Profectionem in patriam Nostris Provinciales absque causâ urgente, & quę moram non patiatur, non permittant sine licentiâ Generalis: ad quem saltem posteà referent, si necessitas coëgerit; significabuntque quantum ad tempus eam concesserint. Omnibus autem socios adjungent, qui futuri sint ædificationi. *Claudius.*

Historia Collegiorum.

5 Historiam cujusque Collegii, & Domus Societatis Romam mitti oportet: quâ breviter explicetur, quo tempore, quâ occasione, quibus modis exordium sumpserit: quos item reditus ac bona ab initio, ac quæ deinde incrementa, & per quos acceperit: quot, & quas

quas lectiones, quæve alia onera & obligationes habeat: quem numerum personarum alat, vel alere possit; ceteraque hujusmodi. Cujus quidem historiæ retineri in Collegiis debet exemplum, ut si quando de futuris incrementis redituum, censuum, aut onerum prosequenda erit narratio, à fine præcedentium inchoëtur. Perscribenda autem erunt omnia in papyro ejusdem magnitudinis cum Romanâ, & marginis olim præscriptæ. Quâ itidem formâ tum vota nostrorum, cum in Vrbem mittentur, tum Acta Congregationum Provincialium describi oporteret. *Claudius.* *Quâ formâ tum historia tum vota scribenda & Acta Congregationum.*

6 Qui in Superiores eliguntur, antequàm Superioris officium ineant, sese ad dies aliquot spiritualibus Exercitiis recolligant. *Claudius.* *Novi Superiores spiritualia Exercitia obeant.*

7 Confessarii nostrorum, quoad fieri poterit, Consultores non sint: quòd si quando fuerint, caveant Superiores, ne dum de personis agitur, eos quidquam interrogent. *Claudius.* *Confessarii Consultores non sint.*

8 Recens promoti Sacerdotes per duos saltem annos, ut ordinarii operarii in ministeriis cũ proximis non occupentur: atque intra hoc biennium, & post illud, antequàm ad mulierum confessiones exponantur, virorum cõfessionibus audiendis exerceantur. *Claudius.* *Novi Sacerdotes, &c.*

9 Ad resecandas mulierum superfluas visi- *Visitationes mulierum.*

visitationes, quæ magnâ temporis ac spiritus jacturâ fieri solent; Provincialis cùm singula loca visitat, diligenter an ulli sint excessus investiget; ac præter eas, quibus ob dignitatem, vel merita in Societatem id officii genus negari sine offensione non possit, ceteras omnes hujusmodi visitationes prohibeat. *Claudius.*

Bonorum distributio.

10 Bonorum distributiones ut rectè à nostris, & cum ædificatione fiant, hæc in primis observanda. Primò, Si qui bonis suis se abdicant, alii potiùs ea donare velint, quàm Societati, nec dissuaderi, nec retrahi eos debere: neque opus esse, ut Generalis assensum ad id requirant. Secundò, Si quid Societati largiri velint, Rector, qui Collegio suo applicari cupit, Provincialem informet, hic verò Generalem, tum de bonorum valore, & Collegii illius necessitate, tum an alia sint Collegia, quæ majore inopiâ laborent, tum denique quò propendeat voluntas abdicantis, ut huic, vel illi Societatis loco addicantur. Tertiò, Nulla cujusquam Nostrorum legitima exigatur, aut applicetur, vel eâ de re agatur priusquàm biennium probationis peregerit, votaque emiserit. Quòd si quis maturior erit ætate, cujus bona vel à nullo dependeant, vel exigi & recuperari sine offensione, ac difficultate possint, referet ad Præpositum Generalem Provincialis, ut videat, an permittenda illi sit dispositio ante biennium. Quartò, In hujusmodi exactionibus

bus conventionibusque, primum omnium attendatur, an is qui disponit, consanguineos pauperes habeat; deinde pacis erga omnes & ædificationis ratio potiùs habeatur, quàm commodi ullius temporalis. Quod ut fiat, Provincialis ipse potiùs, quoad fieri potest, per se hæc tractet, quàm per Rectores, ac multò minùs per Procuratores, qui applicationum illarum spem aliquam concepe-runt. Quintò, Postquàm quis in Societate quatuor integros annos vixit, dummodò ad annum vicesimum pervenerit, & in vocatione firmus ac stabilis judicetur, de rebus suis omnino disponat, nisi patriæ leges diutius expectare cogant. *Claudius.*

11 Vt mutari Superiores debent, ita etiam subinde aliqui Consultores, ne per longissimi temporis spatium iidem semper hoc officio fungantur. *Claudius.* *Consultorum mutatio.*

12 Sacerdotes Novitii quo primùm die biennio elapso vota emittunt, celebrare antiquâ consuetudine solent. *Claudius.* *Sacerdotes Novitii celebrant cùm vovent.*

13 Cùm de Superioris alicujus mutatione agendum est, primùm causam Præposito Generali exponat Provincialis, cur liberandus quisque videatur. Verbi gratiâ quòd diu gubernarit, quòd minùs satisfaciat, quòd liberationem ipse expetat. Deinde re priùs cum Consultoribus examinatâ, subiiciat quis cuique succedere possit: nec *Quid scribendum cùm Superiores mutandi sunt.*

unum,

unum, ſed plures, & quis omnium aptiſſimus judicetur. Quòd ſi de his miſſæ aliàs in Vrbem informationes fuerint inter aptos ad gubernandum, id ipſum ſignificet. Sin minùs, vel tum ſtatim mittat, vel primo quoque tempore. *Claudius.*

Eleemoſyna. 14 Collegia, quæ poſſunt alere duodecim ſcholares, nullas eleemoſynas admittere poſſunt, niſi levis momenti, rarò, & ab iis, quorum timeatur offenſio, ſi non admittantur. Reliqua poſſunt. Sed ſi ab iis mittantur, quorum filii ſcholas noſtras frequentant; & conjectura ſit (ſumpto judicio ex circumſtantiis perſonarum, ac modi dandi, & loquendi) mitti pro compenſatione, vel intuitu miniſterii, admitti non debent, donec planè intelligant accipi non poſſe, niſi nomine eleemoſynæ, ſecluſo omni alio reſpectu, atque hoc eodem modo ipſi quoque largiantur. Idemque eſt judicium de eleemoſynis, quæ poſtquàm Noſtri alicubi concionati ſunt, ad Domos vel Collegia interdum mittuntur à Prælatis, vel à Civitatibus, aut aliis. *Claudius.*

Inſtruct. 2. ſextæ Cong. c. 2. §. 4.

Concionatores. 15 Qui cibis Quadrageſimalibus veſci non poſſunt, hi propter ædificationem proximi extra Domos noſtras concionaturi ni mittantur. Cum iis autem, qui in Eccleſiis noſtris concionantur, nemo diſpenſet inconſulto Provinciali, qui quidem neceſſitatis & ma-

Ex 2. pro Concionatoribus. § 9.

joris

joris divini obſequii rationem habebit. In victu porrò & veſtitu lautitiæ illæ, ac ſingularitates, & exemptiones, quibus alii meritò offenduntur, Concionatoribus minimè concedantur. *Claudius.*

16 Coadiutores è Novitiatu educi non debent, niſi per annum ſaltem integrum in eo fuerint, & benè ſatisfecerint: nullo autem modo ante finitum biennium in publicis æditui, Ianitoris, & ſimilium officiis, in quibus cum externis agitur, exponi. *Claudius.* *Coadiutores è novitiatu quando educendi.* Ex 8 pro Novitiis, §. 5.

17 Summâ curâ providere Superiores debent, ut in exigendâ ratione conſcientiæ, ſecreti naturalis, quo tenentur, fides integra ſit; nihil omnino cuiquam innuendo, ac multò minùs ad conſultationem conſilii cauſâ referendo; ſed hac notitiâ ita utendo, ut ſubditorum animi nequaquàm offendantur. Proinde quâ fide in hoc genere ſe gerant Superiores, Provincialis diligenter cognoſcat: & ſi quis in eo minùs, quàm debet, fuerit accuratus, pro culpæ modo in eum animadvertat: ac ſi opus fuerit, de eo removendo certiorem faciat Generalem Præpoſitum. Quod ita fuiſſe conſtitutum, operæ pretium eſt à ſubditis intelligi; ne quâ ratione ab aperiendâ ſuâ conſcientiâ deterreantur. *Claudius.* *Ratio exigendæ conſcientiæ.* Ex 13. de ratione conſcientiæ, §. 2. & 3.

18 Qui in Miſſionibus verſantur, feminas ne viſitent, nec eas ad ſe domum venire *In Miſſionibus quomodò ſe gerant.*

Ex.2.6.Cong. de Missionibus. ſinant quacumque de cauſâ, ſed in templo, ſi neceſſe fuerit, audiantur. 2. Externos ad menſam numquàm invitent, nec ſe ab aliis invitari patiantur, quantum in ipſis erit. 3. Pecuniam quoad fieri poteſt non accipiant: ſi accipere cogentur, ſic impendant, ut memores ſint paupertatis & ædificationis: ejuſque rationem Superiori poſteà reddant. *Claudius.*

Socius Provincialis. Ex 8.6.Cong. pro Superioribus. §. 2. 19 Socius Provincialis ſemel quotannis certiorem faciat Præpoſitum Generalem, quemadmodùm ſuas Regulas obſervet Provincialis; ceteraſque Ordinationes executioni mandandas curet; & ut fructuosè ſe gerat in obeundâ Provinciâ. *Claudius.*

Novi Superiores inſtruantur in Conſtit. Ex eadem §. 3. 20 Futuri Superiores, qui nondum gubernarunt, priuſquàm gubernationem ineant, duos minimùm menſes rebus aliis ſepoſitis ponant in attentâ lectione Conſtitutionum, Regularum, Ordinationum, Induſtriarum, Inſtructionum pro Superioribus, & Privilegiorum, ut rectè omnia percipiant: & quæ non benè intellexerint, à Provinciali percontentur: cujus erit illos erudire, & in viſitatione periculum facere, quàm benè omnia calleant, admonito Præpoſito Generali. *Claudius.*

Miniſtri quales. Ex eadem §. 4. 21 Miniſtri, in magnis præſertim Collegiis, nec valdè juvenes præficiantur, nec abſque conſultatione. Inſtruendi autem erunt primùm à Provinciali, deinde à Superioribus ipſis

ipsis in decursu officii: iique sint, quantum fieri poterit, qui Rectores aliquando esse possint. *Claudius.*

22 Confessarii Superiorum, absente Provinciali, dispensare cum illis possunt in cibis vetitis, horis canonicis, irregularitate, & similibus, eodem plane modo quo Superiores cum suis subditis. Eademque erga Provincialem facultas ejus Confessario conceditur. *Claudius.* *Confessarii Superiorum.* Ex eadem, s. 7.

23 Provincialis initio cujusque mensis, aut certe quando adsunt Consultores, consultationem cum illis habeat de statu & disciplina totius Provinciæ, quid in ea sciatur, quid audiatur, quid ipsemet à Rectoribus, eorumque Consultoribus acceperit. *Claudius.* *Menstrua consultatio.* In 10.6. pro executione urgenda.

CAPVT II.

PRO SVPERIORIBVS LOCALIBVS.

1 LIBRI veterum obscœni, non expurgati, quamvis in Indice prohibiti non sint, Nostris tamen, etiam Magistris, nisi maturis, & qui sine periculo uti possint, non permittantur: Scholasticis autem nullo modo. Recentiores vero, quocumque idiomate scripti, nemini concedantur. Spirituales item, qui licet pii videantur, Instituto nostro minus congruunt, *Libri obscœni.* *Spirituales non congruentes instituto.*

gruunt, ut Taulerus, Rusbrochius, Harphius, & alii hujusmodi, Nostris passim ac sine delectu non permittendi. *Musici.* Musici denique qui turpem dictionem habent, vel sonum cui subesse obscœna, aut vana putentur, penitus interdicuntur. *Libri prohibiti.* Quinam porro ex libris prohibitis servari in Collegiis nostris, & quo loco debeant, quorumve usus, & quibus concedi à Rectoribus queat, decernet Præpositus Provincialis. *Everardus.*

Bulla Cœnæ. 2 Bulla Cœnæ in singulis Domibus & Collegiis eo loco exponatur, ubi commode à Confessariis nostris legi possit. *Everardus.*

Suffragia pro defunctis. 3 Pro iis,qui in itinere Indico vita funguntur, fiant solita suffragia tum in Provincia, in qua moriuntur, tum in ea etiam Indiæ Provincia, ad quam tendebant, vel unde in Europam veniebant. Pro iis vero, qui in Europa extra Provincias suas decedunt, fiant in Collegio, seu Domo, in qua quis moritur (vel in proxima, si peregre obierit) eadem omnino suffragia, quæ fierent si ejus loci membrum foret: moneatque loci Superior Præpositum Provinciæ, ad quam defunctus mittebatur, ut solita pro eo suffragia indicat tum in Domo, ad quam destinabatur, tum in tota Provincia, ac si in illa obiisset. *Claudius.*

Compendium Privilegiorum. 4 Compendium Privilegiorum, seu majus, seu brevius, sine permissu Generalis nusquam recudatur. Exemplaria autem, quæ ad usum præ-

præcipue Superiorum & Conſultorum in ſingulis Domibus & Collegiis eſſe debent, ita Noſtris cum facultate Provincialis concedi poterunt, ut externis non oſtendantur, nec inde ad alia loca exportentur. *Claudius.*

5 Horam conſiderationi Superiores locales quotidie, aut certe alternis diebus, impendent: in qua ſecum, & cum Deo conſiderent, quomodo ſe habeat ſtatus Domus, vel Collegii; quomodo ſubditi in ſpiritu & virtutibus proficiant; quid impedimenti & diſtractionis habeant; quo ſpirituali morbo hic vel ille laboret; quo remedio juvari poſſit, ut adhibeatur; quomodo Præfectus rerum ſpiritualium, ac ceteri officiales ſuis officiis fungantur; quomodo Regulæ, Ordinationes, & religioſa diſciplina ſervetur; quis erga proximos per miniſteria noſtra fructus colligatur. Denique præter examen ordinarium, examinent hoc tempore impenſius defectus circa gubernationem: legant Regulas Viſitatorum, & Superiorum juſſa; nihilque horum omnium perfunctorie, ſed accurate & ſtudioſe omnia in Domino exequantur. *Claudius.* *Hora conſiderationis.*

6 Superiores à Præfecto rerum ſpiritualium rationem frequenter exigant, quomodo, & quam frequenter, juxta Regulas, Patres & Fratres curæ ſuæ commiſſos alloquatur: idque ipſum à Patribus & Fratribus ipſis intelligat. *Claudius.* *De Præfecto ſpiritus.*

 7 Cir-

Communionis frequentia. 7 Circa Communionis frequentiam, ubi ſervari non poteſt Regula 26. Sacerdotum, ne pœnitentes crebrius, quam octavo quoque die communicent, hoc ſaltem retineatur, ut ſolius Provincialis diſpenſatione bis in hebdomada communicare liceat. Cum iis vero, qui frequentius ſoliti ſunt, id curetur, quod ſuaviter obtineri poſſit. *Claudius.*

Novitii quaterni in cubiculis. 8 Novitii in Domo probationis terni aut quaterni in cubiculis, permixti antiquiores cum recentioribus, manere debent etiam interdiu, non in aula, quæ communibus tantum conventibus & exercitiis deſtinanda eſt. *Claudius.*

Ædificare. 9 Superiores locorum inconſulto Provinciali ædificare nihil debent: nec permittere Provincialis, ut quidquam, niſi quod neceſſarium ſit, ædificent. *Claudius.*

Quæ cum Conſultoribus. 10 Rectores priuſquam ad Provincialem de re aliqua ſcribant, de ea cum Conſultoribus conferant: & quid illi ſentiant, Provinciali ſignificent. *Claudius.*

Cœnobia monialium. 11 Monialium cœnobia Noſtri ad ægrotantium confeſſiones audiendas, nullo modo ingrediantur. *Claudius.*

De vitio linguæ. 1 x Inſtruct. 1.6 Congr. c.4. s.2. 12 In vitiis linguæ ſerio advigilent Superiores, & gravari conſcientiam ſuam intelligant, ut Auctores diligenter inquirant, quo ſevere puniantur. Qui vero auctores ipſos manifeſtare recuſaverint, pro ipſis habeantur. *Claudius.*

13 Sæ-

13 Sæpe inquirant tum Provincialis tum Superiores locorum, quomodo serventur Regulæ & Ordinationes, quæ ad confessiones & visitationes feminarum spectant, & maxime Regula 18. Sacerdotum, & quæ circa illam statuta sunt. *Claudius.*

De visitatione feminarum. Ex 3. 6. Cong. pro Confessariis, s. 31.

14 Tametsi non desint Doctores, qui notitia per confessionem habita, salvo Sacramenti sigillo Confessariis uti nonnumquam licere sentiant; Nostros tamen eam doctrinam sequi non expedire judicamus. Quare caveant diligenter Superiores, ne vel ipsi vel Nostrorum aliquis eam uspiam introducant, privatimve aut publice doceant, nec ea, nisi forte de Pœnitentis licentia, ullo modo utantur. *Claudius.*

Notitia per confessionem. Ex 7. de notitia per confessionem.

15 Die recreationis hebdomadariæ, cum itur ad prædium seu vineam, ibique cœnatur, meridie per unam aut alteram horam Scholastici partim studeant, partim orationem matutinam perficiant. Quo tempore nulli fas sit, vel ludere, vel confabulari, nisi eo elapso signum detur ad recreandum. Cum vero per cæli injurias, vel alias ob causas, die recreationis neque ad prædium, neque deambulatum ire licuerit; mane ad recreationem non pulsetur, sed vacetur studiis: à prandio vero peracta recreatione ordinaria, mora aliqua interposita detur signum ad recreationem per tres horas. *Claudius.*

Dies recreationis. Ex 4. 6. Cong. pro Scholasticis, s. 4. & 5.

16 Loco instructionis doctrinæ Christianæ, quæ extra Novitiatum ad Coadjutores habe-

Doctrina Christiana. Ex 14. pro Coadjutoribus, s 2.

haberi ſolet, ſi ſatis in ea inſtructi exiſtimentur, inſtituatur ſingulis hebdomadis ſpirituale colloquium, ſeu conferentiæ de rebus ad eorum exercitia & captum accommodatis. Plurimum autem conferet, ſi à Superiore ipſo fiant, ad quem hæc maxime cura pertinet. *Claudius.*

Noſtri ne ſoli in villis. Ex eadem, §. 4.

17 Qui ad vineas, agroſque procurandos mittuntur, ſint ex iis qui in ſpiritu & religioſa diſciplina magis profecerint: neque umquam ſoli in hujuſmodi locis morentur, aut certe pernoctent, & quam minimum fieri poteſt in illis permaneant. Quod ſi diutius aut longius abeſſe oporteat, mutentur nonnumquam aut identidem ad Collegia revertantur, ut in utroque homine reficiantur. Ea vero quæ per externos in his locis curari poſſunt, ad ea Noſtri ne adhibeantur. *Claudius.*

Miniſtrorum poteſtas. Ex 8. 6. Cong. pro Superioribus, §. 4.

18 Miniſtris Superiores eam concedere poteſtatem debent, quæ pro perſonarum conditione ad rectam gubernationem convenire videbitur. Etſi autem Miniſter, quamvis Superior ſit, in virtute ſanctæ Obedientiæ præcipere non poteſt; Coadjutores tamen, ſive alii, qui Miniſtro clare dicunt, *Nolo facere*, incurrunt in quartum caſum reſervatum inobedientiæ expreſſæ. *Claudius.*

De conſultatione hebdomadaria. Ex 10. ſextæ pro executione urgenda, §. 2.

19 Superiores tempore ordinariæ conſultationis ſingulis vel alternis hebdomadis, una perlegant aliquid ex Regulis, Ordinationibus, aut ſimilibus. *Claudius.*

20 Pri-

20 Prima cujuſque menſis hebdomada pro ordinaria conſultatione agatur de executione; An aliquid domi ſit, quod negligi videatur; an vigeat obſervatio Regularum; an notetur frequens aliquarum tranſgreſſio; an ſerventur Superiorum ordinationes, præſertim quæ in memoriali à Provinciali relictæ ſunt; quas eodem ipſo tempore legi oportebit, ſi nondum executioni mandatæ ſint. *Claudius.* *De conſultatione menſtrua.* Ex eadem, §. 5.

CAPVT III.

De tertio anno Probationis.

PRO PROVINCIALIBVS.

1 OMNES poſt abſoluta in Societate ſtudia, ſive Theologiæ ſive Caſuum conſcientiæ, aut certe poſt ſtudiorum repetitionem, quibus illa conceditur, ad tertium annum mittet probationis. Et quamquam differre interdum ex gravi cauſa poterit monito Generali, cum nullo tamen omnino diſpenſabit. *Quinam, & quando ad 3. annum mittendi.* ExInſtruct. 11.12.& 13.

2 Superiorem illis, ſeu Inſtructorem deliget, qui auctoritate valeat, & alias gubernarit: cujuſmodi foret Provincialis, officio ſuo defunctus, aut ſimilis quiſpiam alius, quem magni facturi ſint, & à quo regi ſe facilius patiantur. *Qualis Inſtructor.*

 3 Priuſ-

Prius monendi de defectibus.

3 Priuſquam probationem aggrediantur, eos ipſe, aut Rector Collegii de iis omnibus admonebit, quæ ſtudiorum tempore in illis fuerint obſervata: Inſtructoremque de iiſdem defectibus informabit, & de reliquis eorum qualitatibus, & talentis, ut melius eos dirigere ac juvare poſſit.

Ubi facienda hæc probatio.

4 Ad hanc probationem ſi peculiaris in Provincia Domus non erit, ut conari debent Provinciales, fiet illa quidem in Domo Probationis, ſed ita ut proprium, & à Novitiis ſeparatum locum habeant, in quo exerceantur: niſi forte certa uſpiam aliqua ſit ratio, cur à Novitiis ſeparandi non videantur; de qua referendum erit ad Præpoſitum Generalem.

Numerus Probandorum.

5 Et quoniam ſeparati hoc modo pauciores quam decem, aut duodecim eſſe non debent, ſi tot aliquo anno in Provincia non erunt, conjungi una poterunt è vicinis Provinciis loco deſignato, qui commodiſſimus eis videatur. Quod ſi ne ſic quidem conjunctis Provinciis numerus conſtabit, admonebit Generalem, ut diſpiciat an annum unum, duosve differri debeat quoad numerus expleatur.

6 Dabit operam, tum maxime cum ſeorſim à Novitiis agitur hæc probatio, ut mature, ac ſimul omnes quoad ejus fieri poteſt, mittantur, qui ejuſdem anni ſunt, ne aut retardari, aut perturbari ordinem probationum neceſſe ſit. *Claudius.*

Prius ſacris initiandi.

7 Ad ſacros Ordines circa finem ſtudiorum

omnes promovendi ſunt, juxta Conſtitutiones. Quod ſi qui ob ætatem, aliaſve ob cauſas Ordines nondum ſuſceperint, cum ad tertium annum mittuntur, hos, niſi forte Sacris initiati jam eſſent, eo tempore promoveri non permittat.

8 Crebro illos viſitet, moneat, conſoletur, advigiletque ut ſi qui in hac probatione non proficiunt, mature illos educat, ut eam optare omnes diſcant; ſciantque ſe interim in humilioribus officiis exercendos, nec ad ullum gradum promovendos, niſi denuo ad tertium probationis annum admiſſi Superioribus ſatisfecerint. Adnotabit præterea in libro, quomodo ſinguli ſe geſſerint, ut cum informandi pro gradu tempus advenerit, certiora referat ad Generalem. *Viſitandi, & quinam profecerint notandum.*

9 Curabit, ut Inſtructor, & Rector, ſeu Magiſter Novitiorum, & Miniſter ſub anni finem ad ipſum ſcribant, quomodo ſinguli, & quibus in rebus bene aut male ſe geſſerint. *Claudius.* *Moneatur ab Inſtructore, & Superioribus.*

PRO INSTRVCTORE.

1 ADMONITI ante omnia debet, qui huic muneri præficitur, ut memor utilitatis neceſſitatiſque, ob quam in Societate inſtituta eſt hæc probatio; tum ſerio ipſe ac diligenter in officium incumbat, tum eos excitet, qui *Hujus probationis neceſſitas.*

in ea exercendi ſunt, ut magno animi ſtudio & alacritate illam ſuſcipiant.

Exercitia quænam. 2 Quod ad rationem probationis attinet, iiſdem omnino, quibus Novitii, Probationibus; tam ſpiritualibus, quam corporalibus exercendi ſunt: hoc eſt, ſex experimentis Societatis, & aliis ſimilibus, quæ ad perfectam ſui abnegationem conferant, ſumpto exordio à ſpiritualibus Exercitiis per integrum menſem. Ad Magiſtri autem prudentiam pertinebit, pro ratione virium cujuſque ac diſpoſitione hæc omnino ſic temperare, ut nec ſeverius quam par ſit, nec remiſſius exigantur; ſed ad majorem eorum profectum, ſolidarumque virtutum adeptionem ſingula referantur.

Exhortationes diverſæ. 3 Exhortationes, quæ ad ipſos habebuntur, ſimiles earum eſſe non debent, quæ ad Novitios haberi ſolent; ſed magis ad eorum captum accommodatæ: in quibus de perfectione, oratione, inſtituto, zelo animarum, miniſteriis erga proximos tractetur. Idemque judicium eſt Conferentiarum. *Conferentia.* Quare ubi à Novitiis ſeparati non erunt; tum nihilominus ad illos privatim ſermo, ſubinde aliquis & conferentia inſtituatur de re illis propria & appoſita, ut dictum eſt.

Loco doctrinæ Chriſtianæ. 4 Pro explicatione doctrinæ Chriſtianæ, quæ Novitiis tradi ſolet, utilior & congruentior erit alia quæpiam exercitatio, in qua de iis agatur, quæ illorum ſtatui magis conveniunt; cujuſmodi eſt Directorium, & modus tradendi

Exer-

Exercitia ſpiritualia; modus juvandi cum fructu animas ex induſtriis P. Polanci, & aliis id genus: modus item adjuvandi eos qui moriuntur: Collationes de Inſtituto, & Conſtitutionum iis partibus quæ ad virtutes, miſſiones, auxiliumque animarum ſpectant: & de Regulis Sacerdotum, Confeſſariorum, Concionatorum. Conferet etiam fortaſſe, ſi præmiſſa lectione opuſculi B. Bonaventuræ de cæremoniis Miſſæ, aut aliorum hujuſmodi tractatuum, de nonnullis poſtea capitibus inter ſe tractent, quæ ad majorem reverentiam, affectumque in tanti myſterii celebratione inflammandum conducant.

5 Non abs re forſitan erit, ſi practicas interdum de aliqua virtute exhortationes habere jubeantur, ut de obedientia, humilitate, paupertate, fraterna caritate, oratione, ac ceteris: & in his ſuos potius conceptus ac ſenſus exprimant, quos Dominus ipſis communicarit, tamquam ad promovendum ſpiritum efficaces, quam aliud quippiam ad concionum morem meditatum & compoſitum. *Habeant ipſi practicas exhortationes.*

6 Exercitia corporalia valde moderata ſint, & non qualia Novitiorum: eademque ad mortificationem potius, mentaliumque avocationem, quam ad defatigationem appoſita: tametſi vilia indumenta, & aliæ id genus mortificationes prætermitti non debent. *Exercitia corporalia.*

7 Concionibus habendis, multo minus ſcholis docendis operam non dabunt, quamvis *Nullis miniſteriis occupentur, niſi miſſionibus.*

ad

ad aliquam miſſionem unius vel alterius menſis deſtinari poterunt, ut per villas & pagos doctrinam Chriſtianam tradant, & alia hujuſmodi miniſteria obeant. Sub tempus autem miſſionum, ne imparati ad eas proficiſcantur, inſtituendæ erunt per menſis unius ſpatium conferentiæ de nonnullis Conſcientiæ caſibus magis neceſſariis. Sacerdotes etiam in audiendis confeſſionibus nondum exercitati, per menſem unum exercendi erunt, ubi & quando Provinciali vel Inſtructori videbitur.

Mittendi ad loca noſtra vicina.

8 Ad vicina Societatis loca probationis cauſa, ſicuti ſolent Novitii, ad breve tempus mitti poterunt; ut ibi ſimiliter atque in Domo Probationis in humilibus officiis exerceantur: dummodo eorum ratio habeatur, ut bene occupati ſint, & non otientur.

Libri ſpirituales.

9 Procuranda erit ad illorum uſum librorum ſpiritualium copia, juxta Indicem qui ſubjicietur. Concedi etiam illis fere debebunt Societatis Conſtitutiones, Regulæ communes ac Sacerdotum, Miſſionum item, & Concionatorum, Bullæ præterea, quæ ad Societatis Inſtitutum pertinent, Iulii III. & Greg. XIII. & quæ contra Apoſtatas eſt Pii V. & Gregorii XIV.

Conſtitutiones, Regulæ.

Inſtructor eorum Confeſſarius a reſervatis abſolvet.

10 Confitebuntur ordinarie ſuo Inſtructori, qui poteſtatem habebit etiam à reſervatis abſolvendi, tametſi Domus vel Collegii Superior non ſit. Idem etiam pœnitentias ex devotione, & alias id genus mortificationes concedere

dere poterit. In iis vero, quæ ad domesticam disciplinam spectant, ut cum foras exeundum erit, aut mensæ inserviendum, cum Regularum exigenda observatio, aut errata pœnitentiis corrigenda, aut iis affinia, Rectoris aut Ministri munus erit, Instructore consulto. *Pœnitentiæ.*

11 Non scribent, nec accipient litteras officiosas, multoque minus de rebus novis ullam in partem: sed cum alicujus momenti negotium erit, dispiciet Instructor, penes quem sigillum erit, an litteras reddi conveniat, aut responderi. *Litteræ.* *Sigillum.*

12 Ad vineam, aut prædium recreationis causa mitti poterunt singulis mensibus, vel etiam sæpius, si Provinciali videbitur. In hebdomadaria autem recreatione servabitur Regula 62. Magistri Novitiorum. Extra tempora porro quotidianæ recreationis, concedi eis poterit, ut in horto aliqua diei hora deambulent, sed singuli seorsim, & silentio. *Vinea.*

13 Provincialem de singulorum statu certiorem sæpe faciet, quibus scilicet mediis ad virtutes promoveantur; quibus item à defectibus emendentur. Eamque ob causam, atque ut fructuosius eos promoveat, frequenter illos interrogabit, quomodo in orationis industria, in coërcendis affectibus, in superandis difficultatibus, in continua rerum omnium mortificatione, indifferentiaque ad gradus, & Societatis ministeria, ac demum in spirituali animæ suæ profectu se habeant. Sub anni *Instructor eos alloquatur sæpe, & instruat.*

vero

Provincialem informet de singulis. vero finem, plenam informationem de singulis ad Provincialem mittet, quomodo & quibus in rebus bene aut male se gesserint: idemque ut faciant, Rectorem & Ministrum admonebit. *Claudius.*

LIBRI

Pro iis qui in tertio Probationis anno versantur.

PRæter eos, qui in Regulis Magistri Novitiorum habentur, addi poterunt alii ex iis qui habentur in Regulis Præfecti lectorum ad mensam. Adhuc etiam integra opera S. Basilii, *Ex sanctis Patribus.* S. Gregorii Papæ, & Hugonis de Sancto Victore, quorum aliqua tantum in dictis Regulis habentur.

Addi item possunt opera Guilielmi Parisiensis, Gersonis Cancellarii, Climaci, S. Leonis, & Ludovici Granatensis.

Ex Nostris. Ex Nostris; Hieronymus Platus de bono status religiosi, Bernardinus Rosignolius, Franciscus Arias, Ludovicus de Ponte, Alphonsus Rodericius, Didacus Alvarez de Paz. F. Antonius de Molina de statu Sacerdotali, Scala Bellarmini, & de æterna felicitate Sanctorum, Meditationes etiam P. Natalis, Vincentii Bruni, Costeri, Loartis, Ritii, Pinelli, Capillæ, & alia hujusmodi, præsertim ex nostra Societate; ac opuscula Didaci Stellæ,

Stellæ, & Didaci Perez Avertimenti ſpirituali.

Ex Hiſtoricis, Palladius, Theodoretus, Speculum exemplorum, Cæſarius, Chronicæ S Dominici & S. Franciſci, Speculum Vincentii Belvacenſis, S. Antonini hiſtoriæ, Maruli exempla, Giardino d'eſſempi di Razzi, & Maffæi vitæ Confeſſorum. *Ex Hiſtoricis.*

Scripturæ interpretes aliquot, ut opera omnia Titelmanni, Ianſenii, & Maldonati, & Bellarmini in Pſalmos. *Ex Interpretibus Scripturæ.*

Omnia autem hujuſmodi arbitrio Instructoris habebunt. *Omnia arbitrio Inſtructoris.*

Pro iis, qui tertium annum agunt Probationis.

1 QVI ad tertii anni probationem deſtinantur, diligenter hæc animadvertant oportet. Primum, illam à B.P.N. IGNATIO ſapienter inſtitutam, & multis Conſtitutionum locis commendatam fuiſſe; decretumque Noſtros omnes, qui in Scholaſticos approbati ſtudia jam ſua in Societate abſolverint, priuſquam ad gradum ulteriorem, ſeu Profeſſorum, ſeu Coadjutorum ſpiritualium admittantur, in hac ultima probatione ſedulò exerceri. *Inſtitutio hujus probationis.*

2 Porro finem hujus probationis eſſe in plena, & abſoluta ſui ipſius abnegatione ita ſe cum divina gratia exercere; & cum eadem ad virtutes Religioſo dignas incumbere, ut fiat homo in vita ſpirituali perfectus, idoneumque *Finis hujus probationis.*

So-

Societatis instrumentum ad animas Christo lucrifaciendas evadat. Cum enim Societatis Institutum homines non solum litteris, sed multo magis spiritualis vitæ perfectione conspicuos requirat; ex illa vero assidua contentione, quæ per aliquot annos in excolendo per studia intellectu ponenda est, humilitatis ac devotionis fervor intepescere soleat; necessarium omnino judicavit Beatus Pater, ut absolutis studiis certum aliquod tempus unicuique tribueretur, in quo vires spirituales instauraret; solidarumque virtutum studio & profectu, tamquam necessariis in futurum præsidiis, se communiret.

Media ad consequendum.

3 Ad hunc vero finem consequendum duo esse potissimum necessaria. Vnum, ut qui ad hanc probationem mittitur, non perfunctorie ad eam transigendam accedat; sed magna cum animi simplicitate & humilitate, ardentique profectus sui desiderio: proponatque sibi omnino abhorrere ab omnibus, quæ profectum hunc possunt impedire; totisque ea viribus amplecti, quæ eum ad eumdem adjutura, Superioris judicio, videbuntur, Alterum, ut quæ animo ita statuerit, studiose constanterque exequatur; nihil omnino, quod ad profectum in humilitate, & abnegationem universi amoris sensualis, voluntatis, & judicii proprii, & ad majorem cognitionem & amorem Dei conferat, prætermittendo: ut cum in seipso profecerit, melius atque efficacius

tius alios ad Dei & Domini nostri gloriam juvare possit.

4 Denique cum hæc ultima sit Societatis probatio, atque ita illam Constitutiones vocent; merito sollicitum esse debere unumquemque, ut ad quam initio perfectionem vocatus est, ad eam in hac demum probatione acquirendam omni ope desudet. Iustum enim esse, ut quem à suis fructum Societas post tot labores & sumptus illorum causa impensos, totque adjumenta tum in purgando affectu, tum in excolendo intellectu exhibita, jure suo exigit & expectat, eum nunc tandem hoc anno reddant. Hæc igitur illis observanda erunt. *Sedulò incumbendum.*

5 IN SEX Societatis experimentis, & aliis similibus, juxta Novitiatus consuetudinem, exercebuntur, sumpto initio à spiritualibus Exercitiis per integrum mensem. *Sex experimenta.*

6 Orationis tempus idem habebunt, quod Novitii, tum matutinum, tum pomeridianum: & illud præterea, quod à communibus occupationibus vacuum propria cuique devotio, re cum Instructore communicata, subministrabit: cum is potissimum hujus anni finis sit, ut intimam illam familiaritatem cum Deo in spiritualibus devotionis Exercitiis acquirant, quam Societatis operariis necessariam Constitutiones docent. *Orationis tempus.*

7 A studiis omnino abstinebunt. Quare nec novi aliquid videre, nec præterita recognoscere debebunt. Poterunt tamen præter libellos *A studiis abstinendum.*

 spi-

ſpirituales uſitatos, legere aliquos ſimiles Patres, qui in catalogo recenſentur, non eo fine, ut conceptus aut ſententias ad concionandum decerpant, ſed ut devotioni tantum & ſpirituali utilitati ſerviant.

Quid memoriæ mandandum. 8 Quo tempore à Novitiis exerceri memoria ſolet, ſimiliter & ipſi aliquid per ſemihoram ediſcant, veluti Pſalmos, & Epiſtolas S. Pauli, nonnullos ex minoribus Prophetis, atque hujus generis alia, prout Instructor conſultum in Domino judicaverit.

Partitio temporis. 9 Ad vitandum otium, & ut cum fructu tempus exigant, diſtinctas habeant horas, & ſpatia lectionis Sanctorum Patrum, meditationis, orationis vocalis: utanturque diligenter examine particulari non ſolum ad vitia extirpanda, verumetiam ad uſum & conſervationem virtutum.

Loqui cum aliis. 10 Intelligant ſibi non fore liberum colloqui cum Noſtris aliunde venientibus, aut cum externis abſque facultate Inſtructoris: neque expedire ad vitandas importunas diſtractiones, ut cum aliis etiam, aut inter ſe indifferenter agant, aut converſentur, ſed cum iis tantum, quos Superior cuilibet aſſignabit.

Ad ſignum campanæ. 11 Cum ſignum datur exeundi, vel ad concionem, vel deambulatum, nullus ab acceſſu cum aliis ad aulam eximatur, ut ibi ſingulis comites aſſignentur.

Exercebuntur in humilioribus. 12 In miniſterio culinæ, & ceteris corporalibus exercitationibus, omnia præſtabunt, quæ

No-

Novitii ſolent, ſeu tempus ſpectetur, quo ſingula præſtanda ſunt, ſive occupationis ſpatium quo explendá eſt. In his vero ſic ſe à Præfecto dirigi ſinent, ſicut ipſimet Novitii.

13 Legent ordine ſuo ad menſam: in exhortationibus & conferentiis aſſidui erunt: in omnibus denique communibus exercitiis eam diligentiam adhibebunt, qua Novitios non æquare modo, ſed vincere ſtudeant. *Legent ad menſam.*

14 Communem recreationem ſimul omnes ſic agant, ut dum ea, quæ pios religioſos decent, loqui aſſueſcunt, deinceps etiam cum extraneis ea colloquia miſcere norint, quæ pietatem redoleant, & audientes ædificent. *Recreatio.*

15 Caveant ne ulla ratione ſcire ſatagant, aut conjicere, quid ipſis peracto tertio anno futurum ſit, & qua in re Superiores occupare illos ſtatuant: ſed cum indifferentia obedientiæ nutum præſtolentur. *Non de ſe cogitent.*

16 Si quando extra horas recreationis à Superiore conceditur, ut in horto relaxandi animi cauſá tempore aliquo deambulent, ſinguli ſeorſim incedent, ſilentiumque ſervabunt; & importunis horis per domum non diſcurrent, ſed in ſuis cubiculis, lociſque deſignatis ſe continebunt. *Silentium.*

17 Hanc Inſtructionem, & Regulas ſemel ſaltem ſingulis menſibus, ac ſæpius etiam legant, ut in praxim uſumque reducant. *Claudius.* *Legenda ſingulis menſibus.*

CAPUT IV.

MONITA GENERALIA,

Ex variis Ordinationibus, ac Decretis.

Quæ ad religiosam Nostrorum directionem spectant, & ab omnibus observanda sunt.

Examen quando diebus festis faciendum. Ex.c.5.Ordinat. gen.

1 NVLLVS, etiam Sacerdos, vagetur manè extra cubiculum tempore Examinis, nisi occupetur in templo. Sacerdotes vero qui occupati non fuerint, faciant etiam ipsi examen, nisi forte paulo ante celebraverint, idque ante Sacrum fecerint: tunc enim horas recitare poterunt, vel aliter orare, sed in cubiculo. Diebus tamen Festis,ac Dominicis, ubi manè habita est concio, examen ex præscripto non fiet, ideoque signum non dabitur: ubi vero habita non sic erit, pulsabitur ad examen, ut fiat.

Externorum negotia nemo Romam petens suscipiat. Cap.8. Ordinat.

2 Nullus, vel etiam Procuratorum, quibus Romam venire contigerit, externorum negotia suscipiat, vel in iis suam operam polliceatur sine facultate Provincialis: quam rarò admodum, nec nisi gravioribus de causis concedet.

3 Intel-

Præsentia socii in visitandis mulieribus.

Cap. 12. Ordin. & Instr. pro Confessariis, §. 7.

3 Intelligant Nostri, non solum Sacerdotibus quam accuratissime servandam esse Regulam 18. de socio secum retinendo, cum ad confessiones feminarum audiendas, vel alia de causa eas adierint: videlicet quamdiu cum illis agendum erit, eo in loco socium esse oportere, unde videre eos, sed non quæ secreta esse oportet, audire possit, quantum loci dispositio patietur; sed alios quoque omnes, qui Sacerdotes non fuerint, eadem lege teneri, sive ipsi mulieres invisant, sive alios ex Nostris comitentur: quin ut religiosæ honestati & ædificationi consulatur, conentur omnes in quorumcumque visitationibus, quamvis virorum, socium sui testem habere; nisi personæ, quas invisunt, eæ fuerint, ut nec per negotia ipsa, nec per urbanitatem liceat una sibi esse cum socio. Ac proinde eos, qui socii munere funguntur, nosse oportet, ubi Domum redierint, Superiori significari oportere, quamvis non exposcenti, quæcumque contra Regulam, & hanc Ordinationem acciderint.

Socii tenentur Superiori aperire, an servetur Ordinatio.

Quomodo litteræ scribendæ.

Cap. 15. Ord. generalium à §. 7. usque ad 13.

4 In litteris scribendis non solum stricte servanda erit Regula 39. Summarii, de non scribendis nisi obtenta facultate, & litteris ei ostensis, quem Superior destinaverit; verumetiam curandum erit diligenter, ne de sæcularibus negotiis, aut inutilibus, aut ab eo qui scribit alienis, litteræ quidquam contineant; cujusmodi essent rumusculi, nuntii de rebus viro religioso non consentaneis, quin etiam formæ quæ-

dam ſcribendi, & figuræ, locutioneſque ſæcularem & aulicam conſuetudinem olentes, inania officia, & affectatæ aſſentatiunculæ, & id genus alia, quæ haud parum dedecent. Sed potius ita à Noſtris ſcribatur, ut non res ſolum, ſed ipſe etiam ſcribendi modus ædificationi ſit legenti.

Littera mediatorum ad ſubditos. Ex c. 15. Ordin. ſ. 14.

5 Nemini cum ad Generalem, aut mediatos Superiores ſcribit, vel ab iiſdem litteras accipit, licebit eas immediato Superiori oſtendere. Quod ſi litteræ quid contineant, quod immediatum Superiorem noſſe oportebit, id verbo, & non ex ipſis litteris ſignificandum erit.

Littera negotia continentes. Ex form. ſ. 14. 15. & 16.

6 Litteræ quæ negotia continent, ſolum ad Præpoſitum Generalem, & non ad alios qui cum ipſo agant, deſtinentur. Poterit tamen ad eos ſcribi, ut illa tractari & expediri curent. Quarum ſi nonnullæ Generalis Procuratoris opera indigere videbuntur, adjecta exterius littera P. notentur.

Littera qua (ſoli) ſcribuntur. Ex Inſt. 19. ſ. 8.

7 Porro in litteris, quæ (ſoli) inſcribuntur, duo erunt ſcribenti præſtanda: alterum eſt, ut quæ iis committuntur, ejus generis ſint, quæ ſecreto opus habeant, nec cum aliis communicari poſtulent. Alterum ut cum hujuſmodi ſecreta ſcribunt, ſi de rebus aliis ſcribendum ſit, id ſeorſim faciant, aliis litteris ab eis ſejunctis, quæ (ſoli) inſcribendæ erunt.

Modus in eleemoſynis.

8 In eleemoſynis petendis modum haberi oportet, ne nimii aut importuni ſimus: alioquin

quin fideles à nobis, & à nostris ministeriis arcentur: unde fructus spiritualis peribit, imo & temporalis.

Ex c.15. Ordin. generalium. s.15.

9 Intelligant omnes nemini Nostrorum licere eo maxime titulo, quod cum Principibus, aliisque viris primariis amicissime agant, vel eorum Confessarii sint, ad proprium usum, ac dispositionem ab eis quidquam accipere: nec ad id Superiores potestatem facere posse: eo minime impune abire permisso, qui hac in re defecisse deprehenderetur. Idemque omnino judicium esse debet de aliis Confessariis, Concionatoribus, Præceptoribus, & similibus erga pœnitentes, devotos, & consanguineos, & amicos, maxime vero de iis, qui in Missionibus versantur. Quod si sponte aliquid offeratur, aut quippiam mittatur, id juxta Regulam in communem usum accipiatur & dispensetur.

Nihil accipiendum ad usum proprium. Ex Dec.38. sextæ Congationis. Dec.73 s. 13 Cong.7. Ex Instruct. pro Confess. 6. Reg.64. Præpositi, & Reg.60. Rect.

10 Intelligant omnes, eam quantitatem, quæ furto sublata satis esset ad constituendum peccatum mortale contra septimum præceptum, sufficere ut peccasse adversus votum paupertatis judicetur, si quis è Nostris rem ut propriam vel usurpet, vel alienet absque Superioris facultate.

Quantitas contra votū. Cap.17. Ordin.

11 Nemo in posterum cuivis Externo, quavis occasione, Societatis nostræ annuas communicet seu ostendat.

Annua externis ne ostendantur. Cap.23. Ordin.

12 Præter eos, ad quorum officium aliqua ratione pertinet, ut sunt Consultores, Admonito-

Nemo alteri patrocinetur.

Cap. 24. Ord.

nitores, Confessarii, nemo alterius cujuspiam è Nostris negotium cum Superiore tractandum, & expediendum suscipiat: nec ulla ratione eam curam intercedendi tamquam propriam sibi assumat; ut cum agitur de aliquo ad Societatem admittendo, vel ab ea dimittendo, vel in eadem retinendo, de quopiam ad hunc vel illum gradum promovendo, ad hæc, vel illa studia applicando; & similibus. Quod si cuipiam aliquid ad alios spectans Superiori videretur proponendum, id non ratione amicitiæ & particularis affectus fiat, sed ob majus Societatis bonum, vel ob solidam consolationem ac spirituale ejus auxilium, cujus negotium agitur. Et tunc quidem, re prius Domino commendata, ac probe expensis rationibus, satis erit, si rem Superiori, vel Admonitori proponat. Atque ita rem tractandam suscipiet, ut minime appareat velle eum ad exitum omnino perducere: multoque minus cum Consultoribus aget, ut ad suam eos sententiam alliciat. Demum ita rem transigat, ut nec Superioribus vel ceteris permolestus sit; sed totam ejus rei curam ita in eorum manibus relinquat, ut quidquid illi, perpensis undique rebus omnibus, in Domino statuerint, melius & Divino obsequio magis consonum fore existimet.

De superflua pecunia in viaticis. Ex Instr. ad renov. spir. §. 3.

13 Nostris iter agentibus, ut necessario viatico, debito cum amore & caritate providendum erit, ita nulla ratione permittendũ, ut pecu-

cunia illis detur ad ſuperflua coëmenda & quæ religioſæ paupertati minime conſonant, ut ſunt curioſa & pretioſa: multoque minus ut ab externis ſeu conſanguineis, cum ædificationis jactura, conquiratur.

14 Nulla ratione permittatur, ut Noſtri apud ſe habeant, ſecumve ferant quædam, quæ pauperibus, quales non ſumus, minime conveniant, ut ſunt horologia rotata & affabre facta, imagines multi valoris, reliquiaria curioſa & pretioſa, quæ aurei unius valorem excedant, aliaque id genus. *Curioſa, & pretioſa interdicuntur.* Ex Inſtr. ad renov. ſpir. §. 7. D. 73. §. 4. Cong. 7. Ex Inſtr. ſpiritus, 6. Cong.

15 Nemo in libris, quos de Superiorum licentia apud ſe habet, inſcribat (*ad uſum*) quod paupertatis perfectioni & puritati repugnat: ſed in iis, quos de Superioris licentia externorum pecunia coëmerit, ut ipſe utatur (qui tamen ex uno in aliud Collegium aſportandi non erunt) ſatis erit inſcribere nomen Collegii, vel Domus, cui ſunt applicati. *Libris proprius quomodo utendum.* Ex Inſtr. pro ren. ſpir. §. 8.

16 Sciant omnes, promiſſionem illam Societatem ingrediendi, formula votorum ſimplicium Scholaſticorum expreſſam, votum eſſe peculiare, à tribus aliis diſtinctum; quo quis ſe obligat ad acceptandum gradum Profeſſorum, vel Coadjutorum formatorum, prout Præpoſito Generali ad majus Dei obſequium fore videbitur. *Promiſſio ingrediendi Societatem, eſt votum.* Ex Can. 2. Congr. 5. D. 16.

17 Intelligant verba illa Regulæ Summarii (*nullaque re tamquam propria utantur*) ſic eſſe accipienda, ut ii, qui tria vota ſubſtantialia *Regula Summarii 24. interpretatio.*

Can. 7. Congreg. 5. Par. 3. c. 1. s. 7. emiſerunt, non ſolum contra votum peccent, ſi re aliqua tamquam propria utantur; ſed ſi ii quoque, qui nondum ſe ſuis bonis abdicarunt, quacumque ratione de iis diſponant, vel ea diſtribuant, aut iis ſe abdicent, cum abſque Superioris voluntate id fecerint.

Negotia ſtatus ſub cenſuris interdicuntur. Ex Can. 10. Congr. 5. D. 63. & 101.

18 Vt ab omni ſpecie mali abſtineamus, & querelis quoque ex falſis ſuſpicionibus provenientibus, quoad ejus fieri poterit, occurramus; præcipitur Noſtris omnibus in virtute obedientiæ, & ſub pœna inhabilitatis ad quævis officia, & dignitates, ſeu prælationes, vociſque tam activæ, quam paſſivæ privationis; ne quiſpiam publicis, & ſæcularibus Principum negotiis, quæ ad rationem ſtatus (ut vocant) pertinent, ulla ratione ſe immiſcere; nec etiam quantumvis per quoſcumque requiſitus, aut rogatus, ejuſmodi res politicas tractandi curam ſuſcipere audeat vel præſumat.

Sæcularia quoque negotia prohibentur. Ex Can. 13. Congreg. 5.

19 Diligentiſſime cavendum eſt, ne Noſtri cum detrimento ſpiritualis boni, ac religioſæ diſciplinæ jactura, ſeſe in familiaritatem Principum inſinuent: nec aliis negotiis ſæcularibus, licet rerum particularium ad conſanguineos, amicos, vel quoſvis alios pertinentibus occupentur, (niſi forte interdum judicio Superiorum caritas aliud ſuaderet) ut à negotiis hujuſmodi, tamquam à nobis alienis abſtinentes, intra Inſtituti noſtri limites proximos juvare conemur.

20 Om-

20 Omnes quotannis vacent ſpiritualibus Exercitiis obeundis per octo vel decem continuos dies. *Exercitia quotannis obeunda.* Ex Can 9. Congreg. 6.

21 Intelligant omnes oportet, quemadmodum dato ſigno ad finem recreationis, ſtatim conticendum eſt; ita cum foras eundum erit, minime loqui licere intra Vrbem, ubi frequens eſt populus, juxta Regulæ de ſilentio intellectum: & qui in refectorio, vel in culina, tempore primæ aut ſecundæ menſæ miniſtrant, noverint eamdem ſibi legem eſſe ſervandam, quamvis ſecundæ recreationi iidem intereſſe poterunt. *Silentii Regula interpretatio.* Ex Dep pro rem. ſpir.

22 Studeant omnes recreationis tempus religioſe tranſigere, ne ſpiritus liberiore converſatione intepeſcat, plurimumque diſtrahatur: curentque rerum curioſarum ac ludicrarum narratiunculis amandatis, ea quæ pios Religioſos decet, loqui aſſueſcere; quo fiet, ut cum erit nobis cum Externis agendum, ea colloquia miſcere noverimus, quæ pietatem oleant, & audientes ædificent. *Recreatio religioſe tranſigenda.* Ex eadem.

CA.

CAPVT V.

DE CASIBVS RESERVATIS IN SOCIETATE.

Iuxta Decretum S. D. N. Clementis VIII. de casuum reservatione pro Regularibus.

1 SANCTISSIMVS D. N. qui jam pridem accurate perpendit, & reipsa comperit, quod reservatio facultatis absolvendi Religiosos pœnitentes à peccatis quibusdam gravioribus, nisi Superiores admodum prudenter ac moderatè illa utantur, nonnullos infirmiores, qui interdum Superiori suo conscientiæ maculas detegere formidant, adducere posset in æternæ damnationis periculum, & spiritualis remedii desperationem. Ideo ut huic malo sua Sanctitas opportune prospiceret, decrevit, ut nemo ex Regularium Superioribus peccatorum absolutiones sibi reservet, exceptis iis, quæ sequuntur, aut omnibus, aut eorum aliquot, prout subditorum utilitati expedire prudenter in Domino judicaverit.

Casuum reservatione prudenter utendum.

2 I. Veneficia, Incantationes, Sortilegia. II. Apostasia à Religione, sive habitu dimisso, sive retento, quando eò pervenerit, ut extra septa Monasterii, seu Conventus egressio fiat.

Qui reservari possint.

III.

III. Nocturna ac furtiva è Monasterio seu Conventu egressio, etiam non animo apostatandi facta. IV. Proprietas contra votum paupertatis, quæ sit peccatum mortale. V. Iuramentum falsum in judicio regulari seu legitimo. VI. Procuratio, auxilium, seu consilium ad abortum faciendum post animatum fœtum, etiam effectu non secuto. VII. Falsificatio manus, aut sigilli officialium Monasterii, aut Conventus. VIII. Furtum de rebus Monasterii sive Conventus in ea quantitate, quæ sit peccatum mortale. IX. Lapsus carnis voluntarius, opere consummatus. X. Occisio, aut vulneratio, seu gravis percussio cujusque personæ. XI. Malitiosum impedimentum, aut retardatio, aut apertio litterarum à Superioribus ad inferiores, vel ab inferioribus ad Superiores.

3 Si quod aliud præterea peccatum grave pro Religionis conservatione, aut pro conscientiæ puritate reservandum videbitur, id non aliter fiat, quam Generalis Capituli in toto Ordine, aut Provincialis in Provincia, matura discussione & consensu. *Facultas reservandi cui concedatur.*

4 Non liceat Superioribus Regularium confessiones subditorum audire, nisi quando peccatum aliquod reservatum admiserint; aut ipsimet subditi sponte, aut proprio motu id ab eis petierint. *Quando Superior audire poterit confessiones subditorum.*

5 Superiores in singulis Domibus deputent duos, tres, aut quatuor Confessarios pro subdito- *Deputandi pro absolutione à reservatis.*

ditorum numero majori vel minori; iique ſint docti, prudentes, & caritate præditi, qui à non reſervatis eos abſolvant, & quibus etiam reſervatorum abſolutio committatur, quando caſus occurrerit, in quo eam debere committi ipſe in primis Confeſſarius judicaverit.

Interdicitur notitia per confeſſionem habita.

6 Tam Superiores pro tempore exiſtentes, quam Confeſſarii, qui poſtea ad Superioritatis gradum fuerint promoti, caveant diligentiſſime, ne ea notitia, quam de aliorum peccatis in Confeſſione habuerunt, ad exteriorem gubernationem utantur.

Superioris erit pœnitentias determinare.

7 Licebit tamen Superioribus determinare pœnitentias graves quibuſdam peccatis, etiam non reſervatis, à Confeſſariis imponendas, quæ ſubditos ab hujuſmodi perpetrandis cohibere poſſint.

Derogatur omnibus privilegiis.

Atque ita per quoſcumque Regularium Superiores, quicumque illi ſint, obſervari mandavit, non obſtantibus Conſtitutionibus & Ordinationibus Apoſtolicis, ac cujuſvis Concilii, etiam generalis, Decretis; necnon conſuetudinibus, etiam ab immemorabili tempore obſervatis, aut Regulis in Generalibus, aut Provincialibus Capitulis editis, Statutis, & Conſtitutionibus, etiam Apoſtolica auctoritate confirmatis, privilegiis, indultis, & conceſſionibus quibuſcumque (quorum tenores hic pro expreſſis haberi voluit) ceteriſque in contrarium facientibus quibuſcumque.

cumque. Datum Romæ apud S. Petrum die 26. Maji 1594.

Andreas Sorbolongus Secret.

S.D.N. Clemens VIII. cum nostra Societate dispensavit, & vivæ vocis oraculo concessit:

1 VT cum prohibentur Superiores audire subditorum confessiones, supra §.4. non intelligantur Superiores, qui sunt Magistri Novitiorum.

Novitiorum Magistri excipiuntur.

2 Ne in singulis Domibus, præter Confessarium ordinarium, teneantur deputare duos, vel plures Confessarios, qui à reservatis absolvant, ut dicitur supra §. 5.

Non tenemur deputare Confessarios pro reservatis.

3 Ne judicium à reservatis absolvendi, Confessariis absolute relinquatur, ut in eodem §. dicitur, sed liceat interdum (quod omnino necessarium est) Superiori, pro ratione sui officii, hujusmodi facultatem denegare in iis casibus in quibus constat, juxta ea quæ Doctores dicunt, & discreta caritas docet, licentiam hujusmodi esse denegandam, ut plenius in Instructione explicabitur.

Superior denegare poterit absolutionem, &c.

Casus,

Dec. 67. & 73.

Casus, quorum absolutio reservata est Superioribus Societatis, auctoritate quintæ Congregationis generalis editi, & observandi, præter eos, qui suprascripto Decreto S. D. N. Clementis VIII. omnibus Regularibus reservantur, juxta §. 2. dicti Decreti.

Casus reservati pro Nostris in V. generali Congreg.

1 PERIVRIVM, & falsum testimonium in judicio, vel extra. 2. Furtum & usurpatio alicujus rei contra Votum paupertatis, in ea quantitate, quæ efficiat peccatum mortale. 3. Lapsus carnis voluntarius, & quidquid est contra Votum castitatis, quod in actum externum prodeat. 4. Inobedientia expressa, qua quis asserit se nolle parere. 5. Seditio in Superiorem, & divisio à capite in grave nocumentũ Societatis. 6. Detractio famæ, bonæque existimationis aliorum, & discordiarum seminatio inter fratres. 7. Impedimentum excludens è Societate reticuisse in examine, vel in eo mentitum esse, unde grave aliquod incommodum oriri possit. 8. Acceptio, seu missio litterarum absque licentia expressa, quæ scilicet acceptio vel missio contineat rationem peccati mortalis.

lis. 9. Transgressio Votorum simplicium, quæ Professi emittunt post professionem. 10. Censuræ Societatis nostræ, seu peccata, quæ in nostris Constitutionibus, Bullis, vel Decretis annexam habent excommunicationem.

Hæc omnia cum manifeste erunt mortalia, & in actum exteriorem prodierint, reservantur Superiori Domus, vel Collegii: & ab alio, nisi de expressa licentia illius, absolvi non possunt. *Quando censentur reservata.*

CAPVT VI.

PRO SVPERIORIBVS, ET CONFESSARIIS SOCIETATIS,

Circa casus reservatos.

1 QVANDO Confessarius, tacito nomine pœnitentis, à Superiore petit facultatem absolvendi à casu reservato, nullo modo Superior difficilis esse debet, sed facilis potius & promptus in ea concedenda: immo eum persuadere sibi convenit, posse se hac in re graviter offendere, si imprudenter, & sine justa gravique causa eam negat. *Superior non debet esse difficilis.*

2 Quia tamen & Doctores censent, Superiorem interdum debere pro ratione sui officii, hujusmodi facultatem negare; attendat is *Quomodo & quando facultatem negabit.*

 dili-

diligenter, ut id raro faciat, & in iis tantum casibus, in quibus docebit discreta caritas (juxta ea, quæ iidem Doctores tradunt) licentiam hujusmodi esse denegandam; ut, verbi gratia, cum probabiliter timeri poterit scandalum, aut recidivum pœnitentis, aut alterius. In hujusmodi enim, quæ inducunt necessitatem vitandi scandalum, vel damnum Collegii, aut alterius ruinam, manifestum est, pœnitentem teneri per se, vel per Confessarium rem ipsam Superiori manifestare, tamquam illi, qui remedium necessarium adhibere potest, salvo tamen sigillo, ut oportet.

3 Caveat vero Superior, ne cum ab eo petitur facultas, curiose inquirat, aut aliud quid faciat, unde conjicere possit quis ille sit, pro quo petitur; & ne circumstantias alias exquirat, quam quæ ad rem pertinent. Caveat etiam Confessarius, nequid elabatur, ex quo pœnitens cognosci possit: qui si timet, ne ex notitia alicujus rei possit Superior probabiliter suspicari, quis ille sit; sciat se omnino eam reticere debere, & omnem cautelam adhibere in casu proponendo, ne ulla ratione Superior possit probabiliter agnoscere auctorem. In quo si viderit, proponendo casum in specie, occasionem suspicionis Superiori dari, satis erit, si in genere dicat aliquem in casum reservatum incidisse, qui nec damnum Societati, nec alteri, nec ipsi pœnitenti afferre possit. Vterque denique tam Superior, quam Confessarius,

A quibus Superiori & Confessario cavendum.

fessarius, memores sint obligationis sigilli, & ita se gerant, ut ejus puritati & integritati per omnia consulant.

4 Quod si post relationem factam à Confessario de casu, & circumstantiis, quæ salvo sigillo indicari possint, judicat Superior facultatem non esse concedendam; & hoc non obstante Confessarius urget, hujusmodi Superioris severitatem in majus detrimentum spirituale, ruinam, & laqueum pœnitentis cadere, quod videat illum obfirmato esse animo, & nullo modo velle Superiorem adire, (in cujus rei judicio Confessarii conscientia oneratur) tentanda erunt media aliqua, de quibus pro re nata Superior & Confessarius inter se conferent, ac tandem, si nullum aliud reperiatur, Superior facultatem negare non debet. *Cum Superior, & Confessarius non conveniunt quid agendum.*

5 Porro cum subditus non per Confessarium ordinarium, sed per alium Sacerdotem facultatem petit, non facile acquiescere debet Superior, nisi Sacerdos ille talis sit, cui merito committi possit: è converso contingere poterit in aliquo casu, ut si nolit subditus Superiorem adire, expediat à Superiore designari aliquem ex senioribus doctum, prudentem, spiritu & caritate plenum, qui melius, aut æque bene ipsi mederi possit, ac Confessarius ordinarius: id enim non erit abs re aliquando facere. *Quando per alium facultatem petit.*

6 Ceterum hæc de iis intelligenda sunt, qui in Societatis Domibus vel Collegiis resident: *Facultas absolvendi iter agentes.*

 nam

nam de iter agentibus quando ad aliquem Societatis locum divertunt, aliter judicandum eſt; quos nempe poteſt à reſervatis ordinarius loci illius Confeſſor abſolvere, aut ſi is haberi non poſſit, quilibet alius Societatis Sacerdos approbatus; aut ſi is quoque deſit, etiam externus. In omnibus tamen his caſibus cum onere & obligatione, ut ſe ſiſtant poſtmodum Superiori ſuo, ad quem ituri vel redituri ſunt; eique, aut alteri de ejus licentia, confiteantur. Si vero accidat, ut aliquis tamquam hoſpes ſit in aliquo Collegio, diu tamen ibi moraturus (puta ſpatio unius, aut alterius circiter menſis) ſi is eo tempore in caſum aliquem reſervatum incideret, poterit ac debebit abſolvi à Superiore illius loci, in quo eſt, vel de ejus licentia; tamquam ſi proprius eſſet ejus ſubditus, ſine obligatione ſiſtendi ſe Superiori ejus loci, ad quem proprie pertinet. Idem autem quoad obligationem ſe ſiſtendi, ſervandum eſt Confeſſariis Rectorum, & aliorum Superiorum localium, quando ii (quod Deus avertat) in aliquem caſum reſervatum inciderent, & non eſſet præſens Provincialis, cui talia reſervantur. Idem quoque ipſorum Provincialium Confeſſariis, cum præſens non eſſet is, qui ad eum finem à Generali eſſet deſtinatus.

Obligatio ſe Superiori ſiſtendi.

Diverſa ratio commorantis in Collegio ſpatio unius, vel alterius menſis.

Obligatio ſiſtendi eadem eſt pro Superioribus.

7 Ad extremum, ut omnes eximantur ſcrupuli, & majori cum fiducia ac libertate procedatur; cum Confeſſarius bona fide dubitat, an mor-

In dubiis Confeſſarius poteſt abſolvere.

mortale sit, quod proponitur; ab eo, etiamsi ex genere suo reservatum sit, potest absolvere, licet hujusmodi dubitatio ex ignorantia procedat: sed neque postea si animadverterit manifeste fuisse mortale, repetenda erit confessio: bona siquidem, & vera fuit absolutio.

8 Et hæc quidem de casibus reservatis. Ceterum quia propter multas & maximas utilitates non modo in casibus reservatis, sed etiam in aliis, quæ nec reservata sunt, & interdum nec etiam mortalia, ut sunt peccandi pericula, diuturnæ tentationes, & hujusmodi, valde expedit, & pœnitenti mirum in modum utile est, si syncere cor suum Superiori aperiat; non prætermittat Confessarius in hujusmodi casibus, prudenter eas utilitates pœnitenti suggerendo, illum hortari, ut Superiorem adeat. Quod si suaviter obtinere nequeat, non erit tandem pœnitens nimis urgendus; nisi alioqui casus esset ex iis, in quibus, ut dictum est, teneretur pœnitens rem manifestare, & alioqui non esset capax absolutionis.

Qua cautela utendum Confessariis circa pœnitentes.

CAPVT VII.

DE PROMOVENDIS AD ORDINES SACROS.

Quænam requirantur, & ſpectari debeant in Noſtris, qui ad ſacros Ordines promovendi ſunt.

A R. P. N. Everardo Mercuriano Præpoſito Generali tradita anno 1576.

Ætas.

1 VT ætate ſit, quam in ſingulis ſacris Ordinibus requirit Concilium Tridentinum.

Iudicium.

2 Vt naturali judicio, & prudentia valeat.

Latina lingua.

3 Vt linguam Latinam teneat, & bene legere ac pronuntiare ſciat.

In caſibus verſatus.

4 Vt in ſtudiis litterarum, ſaltem in Caſibus conſcientiæ, diligenter verſatus ſit: ita ut cum ad Sacerdotium promovetur, fructuoſe confeſſiones audire poſſit.

In ſpiritu ac moribus probatus.

5 Vt iis moribus, ſpiritu, ac vita religioſa & exemplari, præſertim autem reſignatione, & humilitate ſit præditus, quæ ad tantum miniſterium obeundum ſunt neceſſaria.

6 Vt

6 Vt consueta Societatis vota emiserit, & quinquennium saltem in Societate exegerit, atque in vocatione sua stabilis ac firmus sit. *Nonnisi post quinquennium in Societate.* Dec.73.s.1. Congreg.7.

7 Vt ad docendum doctrinam Christianam pueros ac rudiores personas idoneus sit, & in ratione Missæ dicendæ, & in cæremoniis bene instructus, juxta Constitutiones. *Ad doctrinam Christianam docendam idoneus.*

Hæc omnia Provincialis, consilio suorum Consultorum adhibito, perpendet. quæ si invenerit, facultatem poterit suis concedere, ut promoveantur ad omnes sacros Ordines. & ubi promoti fuerint, certiorem faciat Generalem. *Facultas Provinciali datur.*

CAPVT VIII.

DE LIBRIS ORDINATIONVM.

Quinam necessarii, & qualiter distribuendi in Collegiis, seu Domibus Societatis videantur.

1 PRIMVS liber continebit Ordinationes majoris momenti: & hujus fit mentio in Regula 135. Provincialis, & 16. Rectoris. *Primus liber Ordinationes majoris momenti continet.*

Dividitur in tres partes. Dividetur autem in tres partes; In prima ſcribentur Ordinationes majoris momenti & perpetuæ, quæ à Generalibus mittuntur, juxta Regulam 16. Rectoris. In ſecunda parte ſcribentur viſitationes Collegii; à Generali approbatæ; ea ſcilicet, quæ in illis viſitationibus majoris momenti & perpetua fuerint, juxta eamdem Regulam 16. In tertia parte ſcribentur ejus generis Ordinationes perpetuæ, quas in hoc libro ſcribendas eſſe Reg. 135. Provincialis poſteriori parte exigit; ſive illæ toti Provinciæ communes ſint, ſive uni tantùm Collegio, in quo liber eſt, conveniant. Huc etiam ſpectant reſponſa P. Noſtri ad quæſita particularia illius Collegii, vel Provinciæ, non tamen Procuratorum, ſed alio tempore data.

Secundus liber continet reſponſa Generalium ad Provincias. 2 Secundus liber continebit reſponſa Generalium ad quæſita Provinciarum. Et habebit duas partes: In prima reſponſa Generalium, quæ Provinciæ illi per Procuratorem, qui tertiò quoque anno Romam mittitur, dantur. In ſecunda parte ſcribentur reſponſa poſt Congregationem Procuratorum, ſive alias diverſis Provinciis data, & communicata, ſive ad majorem notitiam, ſive ut ab omnibus Provinciis obſerventur.

Tertius reſolutiones caſuum. 3 Tertius liber continebit reſolutiones caſuum difficiliorum, quæ ex Vrbe accipiuntur.

Quartus Epiſtolas Generalium. 4 Quartus liber erit is, in quo ſcribantur Epiſtolæ Patrum Generalium adhortatoriæ,

quæ

quæ communes toti Societati ab illis ſcribuntur, nec typis evulgantur.

5 Quintus liber continebit Ordinationes temporaneas ex Vrbe miſſas, ſeu ex viſitationibus approbatas, ut habetur Regula 16. Rectoris. *Quintus Ordinationes temporaneas*

6 Sextus liber habebit nomina eorum, qui emittunt vota ſolemnia, & vota ſimplicia in illa Domo, vel Collegio, juxta Regulam Præpoſiti 12. & Rectoris 11. *Sextus nomina emittentium vota.*

7 Septimus liber erit liber Conſuetudinum, in quem receptæ, & à Provincialibus approbatæ referantur. Idemque etiam Viſitatoribus in viſitationibus probandus offerri debet. Dec. 81. Congr. 7.

LIBRI

Ordinationum eorumque diſtributio in Archivio Provinciæ, juxta Regulam 29. Provincialis.

1 PRIMVS liber conveniet in prima & ſecunda parte, cum libro primo Collegiorum; in tertia vero parte ſcribentur tantum Ordinationes in tertia parte primi libri Collegiorum expreſſæ, quæ communes ſunt toti Provinciæ. *Quæ contineantur in primo libro Archivii Provinciæ.*

2 Secundus liber continebit Ordinationes Provincialium, proprias ſingulis Collegiis, tam à Generali approbatas, quam cum *Quæ in ſecundo.*

Generali non communicatas, alicujus tamen momenti, nec temporaneas. Approbatis à Generali adſcribetur in margine, Approbatæ. Habebit tot partes hic liber ſecundus, quot loca ſunt in Provincia.

Quæ in tertio. 3 Tertius liber continebit Acta Congregationum Provincialium, cum reſponſionibus Generalium; & conſtabit duabus partibus: In prima parte deſcribentur primum Acta omnium Congregationum Provincialium illius Provinciæ: deinde propoſita tam Congregationis, quam Provincialis nomine, cum reſponſionibus ad illa. Secunda pars continebit reſponſiones diverſis Provinciis Romæ datas, & omnibus Provinciis communicatas.

Quæ in reliquis. 4 Quartus liber continebit reſolutiones caſuum difficiliorum, quæ ex Vrbe dantur.

5 Quintus liber continebit Epiſtolas Generalium, quæ typis non ſunt mandatæ.

6 Sextus liber habebit nomina eorum, qui emittunt vota ſolemnia & vota ſimplicia in illa Provincia, juxta Regulam 72. Provincialis.

7 Septimus liber erit, ubi ſcribuntur, qui ſacris initiantur. qua de re fuit ſcriptum ad omnes Provinciales ſub 1. Decembris 1591.

CAPUT IX.

DE VISITANDIS PROVINCIALIBUS.

Capita præcipuarum rerum, de quibus iidem officio functi reddituri ſunt rationem.

A R. P. N. Claudio Aquaviva Præpoſito Generali ad Provincias miſſa anno 1597.

1 UT in re tanti momenti quæ non parum ad rectam gubernationem conducit & in Congregatione generali maxime nobis commendata, æquum videtur, ſi quid à Provincialibus peccatum eſt, quod admonitione vel emendatione indigeat, id ad Præpoſitum Generalem referri, ut pro ſua erga Societatem & ſingula ejus membra vigilantia & caritate, ut par eſt, reipſa proſpiciat; ita illud in primis cavendum, ne hac occaſione via aperiatur innumeris querelis & ſubditorum licentiæ, qui quaſi ſuſpenſo animo exiſtiment, abſoluto Provincialis officio, fore ut reſcindantur, aut certe retractentur quæ circa eos ſtatuta & ordinata *Hujus Ordinationis neceſſitas.*

dinata fuerant. Ex quo fieret, ut debilior obedientia in dies redderetur, dum existimant futurum, ut Superior, ne hac molestia gravetur, facile indulgeat, ac neminem contristare velit. Quæ sane res quam perniciosa futura esset Societati & rectæ gubernationi, nemo est qui non videat. Ac proinde cui mandata cura hæc fuerit, pro viribus annitendum erit, ut caute omnino ac prudenter se gerat in hoc munere obeundo, ita ut nec Superiorum existimationi, famæque officiat, dum subditorum querelis æquo plus tribuit; nec suo muneri desit, dum in erratis Superiorum remisse connivet. Capita autem præcipua, de quibus rationem exiget, hæc fere erunt quæ sequuntur.

Cautio magnopere adhibenda.

De quibus reddenda ratio.

2 An visitaverit singulis annis loca Provinciæ juxta Regulas, & fideliter de omnibus informaverit Generalem.

An visitaverit.

An subditorum querelas de immediatis Superioribus benigne audierit; & localium Superiorum defectus, si quos compererit, correxerit; & tum de remedio adhibito Præpositum Generalem monuerit.

An subditorum querelas audierit.

An acceperit rationem conscientiæ ab omnibus etiam Superioribus, juxta ipsius Regulam & Instructionem datam.

An rationem conscientiæ acceperit.

An diligenter curaverit, ne quid contra puritatem paupertatis irrepat, facile concedendo, ut ab amicis & parentibus accipiant contra Regulam 90. sui officii.

De puritate paupertatis.

An

De admittendis. An plures admiserit in Societatem, quam qui necessarii sunt; & eorum habuerit delectum juxta Constitutiones & Ordinationem datam.

De dimittendis. An observaverit diligenter Regulam 41. sui officii, ut scilicet dimitti curaverit eos, qui minus idonei ad nostrum Institutum videbantur.

De informationibus ad gradus. An absoluta visitatione informationes fecerit & miserit eorum, qui ad gradus juxta Instructionem promovendi sunt: & similiter suo tempore de idoneis ad gubernandum.

De ære alieno. An curaverit ne ære alieno graventur Collegia, præsertim ad fabricas non necessarias juxta Ordinationem.

De ministeriis. An curaverit ministeria omnia Societatis juxta Institutum promovere, operarios idoneos habere, & Missiones facere.

De Seminariis instituendis, & politica gubernatione. An curaverit Seminaria in Provincia instituere Sacerdotum, seu Confessariorum, & Præceptorum, seu litterarum humaniorum. An periculum fecerit de idoneis ad gubernandum: & an eos qui actu gubernant, in recta & spirituali ratione gubernandi juxta nostras Constitutiones, non in humana & politica debite instruxerit, atque eos in illa promovere studuerit. An Concionatores juxta Regulas ipsorum exercere curaverit.

De studiis. An studia omnia juxta rationem studiorum promoverit.

De Ordinationibus. An Ordinationes Generalis Consultoribus communicaverit. An illos libenter audierit, præ-

præſertim Admonitorem, ſeu Socium: & quomodo Ordinationes obſerventur, fideliter Generalem fecerit certiorem.

Quæ circa praxim ſervanda. 3 Circa praxim vero hæc videntur obſervanda. Si is, cui Provincialis ſui officii rationem redditurus eſt, Viſitator fuerit, ex Inſtructione tum communi, tum etiam particulari ſatis perſpectam habebit Societatis mentem; & ex ipſomet Provincialis officio, vel Regulis, quibus id continetur; & ex capitibus, quæ ſupra poſuimus, optime intelliget, circa quæ verſari, & de quibus Præpoſitum Generalem monere debeat.

Si vero fuerit novus Provincialis, quoad capita quidem informationum, iis utetur, quæ hic ponuntur; quoad modum vero, hic proculdubio ab eo quo Viſitator uteretur, omnino diverſus eſſe debet. nam cum nec ab eo Provincialis, qui officio defunctus eſt, corrigi debeat; nec quæ ab eo ſtatuta ſunt, immutari poſſint; huc tantum ſpectabit, ut liquido intelligat, præſertim à Conſultoribus Provincialis, in quibus is erraverit: & de iis ſyncere Generalem informet, ita tamen ut antea à Provinciali, de quo agitur, accipiat rationem eorum, quæ illi objiciuntur.

CAPVT X.

PRO CONSVLTORIBVS.

CAPITA

De quibus scribent ad Generalem Consultores.

A R. P. N. Claudio Aquaviva Præposito Generali missa ad Provincias anno 1597.

1 QVONIAM ad bonam Societatis gubernationem refert plurimum, ut Consultores cum Præpositorum localium, tum & Provincialium, plenam & utilem de gubernatione Superiorum, quorum sunt Consultores, Præposito Generali informationem mittant; atque in ea re experientia hactenus nos docuerit, à plurimis, non sine detrimento communis boni, nonnumquam errari; visum est omnino operæpretium ad eorum instructionem capita nonnulla attingere, de quibus scribendum sibi esse, juxta formulam scribendi, & Consultorum Regulas intelligant. Et quidem super omnia id juvabit, ut percurrant Regulas suorum Superiorum diligenter, quas juxta 14. sui officii tenere debent, tum Ordinatio- *Necessitas Generalem informandi.*

Quæ à Consultoribus legenda. nationes Generalium, quæ illis communicandæ ſunt,ut non ſemel præſcripſimus: poſtremo ut ad certa quædam capita univerſam gubernationem referant, de quibus ſi breviter & accurate ſcripſerint, omnes neceſſitates Provinciæ, & univerſa illius gubernatio Præpoſito Generali perſpicue conſtabit.

Capita de quibus ſcribetur. 2 Ea autem fere eſſe poſſunt, quæ ſequuntur.

Primo,de admittendis in Societatem,& inſtruendis in Novitiatu.

Secundo, de gubernatione ſcholaſticorum noſtrorum.

Tertio,de profectu in ſpiritu, ſtudio orationis & virtutum.

Quarto, de diſciplina domeſtica, obſervatione votorum & Regularum.

Quinto, de litterarum ſtudiis, tam quoad Noſtros, quam quoad externos.

Sexto, de miniſteriis, & fructu cum proximis per miſſiones, conciones, confeſſiones.

Septimo, de gubernatione Superiorum ſpirituali, ſuavi, exacta; vel contra.

Octavo, de rebus temporalibus, reditibus, debitis.

Nono,de Regula 18.Sacerdotum,& de executione eorum, quæ alias circa illam in Ordinationibus generalibus, & nunc poſtremum in litteris noſtris datis ad Provinciales 21. Septembris, 1606. ſcripta ſunt.

Decimo, an aliquid ſcandali & offenſionis acci-

acciderit;& quid remedii fuerit adhibitum: & quomodo cum externis, præsertim cum Prælatis & Principibus viris pax & benevolentia conserventur.

3 Postremo hæc pauca monendos esse duximus Consultores omnes (quæ non parum prodesse poterunt ad suo munere recte fungendum) primum ne ejusmodi litteris, in quibus publica dumtaxat, & quæ ad status suæ Provinciæ aut Collegii notitiam pertinent, contineri oportet, privata aut diversi generis à superiore argumento admisceant: cum de suis, aliisque si necesse fuerit, separatim ad nos scribere possint. Deinde, ut hæ litteræ deforis ex nota aliqua in tergo apposita, videlicet CC. geminata, à Consultoribus conscriptæ esse dignoscantur. Demum ut impigri, quando ex Formula scribendum est, quamvis à nullo moniti primo quoque tempore ad nos illas mittant; Consultores quidem Provincialis mense Ianuario & Iulio; Consultores vero Superiorum localium semel quotannis, mense Ianuario.

Quæ in scribendo servanda videntur.

CAPUT XI.

DE CONFESSARIIS PRINCIPUM.

A R. P. N. Claudio Aquaviva Præposito Generali anno 1602. confecta.

Necessitas hujus Ordinationis.

1 PRINCIPIO statuendum est, quandocumque Societas hujusmodi officia defugere non poterit (eo quod varias ob circumstantias major Dei D. N. gloria sic exigere videatur) ita demum in deligenda persona, exercendique ejus muneris ratione procedendum esse, ut & Princeps inde adjuvetur, & populus ædificetur, & Societas detrimentum non capiat; cum incidant sæpe casus, in quibus præter alia incommoda Societas unius loci causa, in aliis pluribus non levia damna sustineat. Quapropter re Divinæ Majestati plurimis sacrificiis, & orationibus commendata, matureque cum Patribus Assistentibus consultata, hæc quæ sequuntur, decernenda in Domino censuimus. Quæ si cui forte Principum minus aliquando probarentur, tum illis omni cum modestia & humilitate significandum erit, per leges nostras his solum & non aliis conditionibus

bus

bus ſuſcipi à nobis id oneris poſſe. Speramus *Commoda.* autem tales fore, ut cum religionis commodo & conſervatione, magnam ſimul omnium ædificationem, Principiſque utilitatem conjunctam habeant.

2 Primum Confeſſarius hic in Domo ſeu *Domi noſtrâ habitet.* Collegio noſtro ſemper habitare debet, & pro ſubdito ſe gerere, ut ante ſolebat: communemque diſciplinam perinde ac ceteri omnes obſervare, nec exemptionem ullam aut privilegium hoc nomine habere. Et quamquam varia ob negotia, quæ incidere poſſunt ad Principem ſpectantia, & ſecretum jure poſtulantia, permitti eis debeat, ut litteras ſchedaſve ſcribant, vel accipiant tum ab ipſo, tum à Secretario, & aliis, quibus Princeps id demandarit; minime tamen propterea exiſtiment generalem ſibi factam eſſe poteſtatem, ut hac occaſione ad noſtros, vel ad externos officiales, alioſque ſcribant; ſed Regulam prorſus obſervent: & Provincialis ſi quem uſquam abuſum *De litteris ſcribendis ſervetur Regula, ſicut & dandis & accipiendi.* deprehendat, etiam præceptum imponat, Regulamque ad verbum ſervari jubeat. Multoque minus permittendum eſt, ut accipiant vel retineant pecunias, diſpenſent, dent, vel accceptent munera. Quoniam hæc & cetera id ge- *Sine facultate ne egrediatur.* nus, quale eſt domo exire abſque facultate, & quolibet pergere pro arbitrio, religionem omnem ac ſpiritum in ſingulis deſtruunt, nihilque ad Principis obſequium, rectamque hujus muneris functionem conducunt.

In itinere ubi pernoctet.

3 Diverſari, aut pernoctare in aula non poterit, quibus in locis domicilium fuerit Societatis: quin etiam ubi Princeps illum in itineribus, locorumque mutationibus ſecum manere vellet, à Provinciali, aut cujus id intererit, facultate obtenta, major futura eſt ædificatio, ſi procuret, ut in aliquo Religioſorum conventu, aut apud honeſtum quempiam Sacerdotem extra aulam commoretur. Tum autem curare ſimul debet, ut ſocium ad ſuam conſolationem, actionumque ſuarum teſtimonium præſentem ſemper habeat.

Ne ſe negotiis immiſceat.

4 Caveat ne ſe implicet externis negotiis ac politicis, memor eorum, quæ à V. Congregatione Generali ſeveriſſime præſcribuntur Can. 12. & 13. ſed in ea ſolum incumbat, quæ ad Principis conſcientiam pertinent, vel ad illam referuntur, aut in alia certa pia opera; diligenterque vitare debet, ne aulam nimis frequentet, aut eo non vocatus ſe conferat, niſi pia aliqua neceſſitas, aut grave quidpiam, quod neceſſario ſuggerendum videatur, ire compellat. Intereſtque magnopere, ut Princeps ipſe alia illi negotia interdicat. Sic enim & majore cum libertate atque integritate munus ſuum obibit; & pœnitens vacuus ac liber erit à multis moleſtiis, quas creare ſolent, qui opera Confeſſariorũ ad privata ſua commoda uti volunt.

Nihil procuret.

5 Nullo modo ſuam operam interponat ad compoſitiones, ut vocant, ineundas, favoriq; aut muneri conciliando, vel ad gratiam juſtitiam-

ve

ve ulli procurandam: cum talia etiam in casibus licitis scandalo esse soleant, si à Confessario, præsertim Religioso, tractari videantur.

6 Animadvertat, quanto majori in gratia fuerit apud Principem, ita ut aliqua per illum auctoritate uti possit; ne umquam propterea verbo, nedum scripto, res ullas aut negotia Principis ministris commendanda suscipiat: sed ubi pia res foret, ac Superioris judicio necessaria, curet ut Princeps ipse de illâ scribat aut imperet. Multoque magis cavendum, ne se ad monendos, reprehendendosque Principis nomine ministros, & aulicos interpretem adhiberi sinat, sed aperte deprecetur, si quando id illi impositum vellet. *Gubernationi ne se insinuet.*

7 Videat etiam atque etiam ne suboriatur opinio, quasi ipse multum possit, & Principem pro arbitrio suo regat: præterquam enim quod odiosa, & omnibus ingrata res est, atque adeo Principi ipsi parum honorifica; incredibile præterea Societati damnum affert. Cum enim, ut humana est miseria, murmurationes, seu justæ, seu injustæ numquam desint, odium semper, ut experientia compertum est, in Confessarium retorquetur. Proinde quamvis re ipsa aliquid posset, opinionem tamen illam vitare debet; usum autem potestatis, quo suprà modò dictum est, temperare. *Opinionem gratia apud Principem non amplificet.*

8 Debet Princeps æquo animo & patienter audire, quidquid Confessarius dictante sibi conscientia suggerendum in dies pro re nata *Quomodo Principem monere debeat.*

censuerit: quia cum persona publica, & cum Principe cum agatur, convenit, ut Patri religiosa libertate expromere liceat, quod ad majus Dei ac Principis ipsius obsequium in Domino judicaverit: nec de iis solum rebus, quas ab eo, ut pœnitente suo cognorit, sed de aliis etiam, quæ hinc inde audiuntur, remediumque postulant, ad inhibendas oppressiones, minuendaque scandala, quæ præter Principis mentem ac voluntatem, Ministrorum sæpe culpa eveniunt, & tamen noxa, prospiciendique necessitas in Principis ipsius conscientiam revolvitur.

In dubiis Theologi consulendi pro conscientia pœnitentis.

9 Vt si quando contingat, quod facile est factu, ut difficultas aliqua circa Confessarii sententiam nascatur, Princeps cum duobus, tribusve aliis Theologis rem consultet. Qua in re ut acquiescere ipsum oportebit, conscientiam suam deponendo, si contra ejus sensum judicaverint; ita Principi grave pariter non sit assentiri pro sua parte, ut id fiat, quod illi faciendum esse decreverint.

Sit observans disciplinæ.

10 Domi memor usque sit modestiæ religiosæ, obedientiæ erga Superiores, & æqualitatis cum ceteris circa cubiculum, vestitum, reliquamque universam disciplinam: quia favores, & quod aliquid interdum pro Societate impetrarint, transversos agere homines solent, ut imperiosius agant, & quamdam præ aliis excellentiam præseferant: quod cum bene constitutum corpus magnopere dedeceat, incre-

credibile dictu est, quantam etiam in aliis creet aversionem.

11 Atque ut uno verbo dicantur omnia, meminerit se Confessarium tantum esse: omnia proinde quæ ab hoc munere aliena sunt, ab ipso pariter aliena esse oportere. Vnde nec Societas illa permittere debet, nec ipse ægre ferre si eum Superiores hac in re coërceant: quin potius agere Deo gratias, quod hoc modo expeditior reddatur; & uni officio spirituali sibi commisso attendere, Deum assidue orando, ut ei lumen concedat ad recte collimandum; & cum Superioribus in dubiis casibus consultando, quia spiritus Domini directio, & non humana prudentia, propriumve judicium utiliter illuminat. *Regi se à Superiore sinat.*

12 Semper insistat, ut Principem benevolum ac propensum habeat erga Societatem, & non erga privatam suam personam: quia hæc certa ipsius ac religionis pernicies esset. Quare animum pœnitentis sui sic affectum retineat, ut quandocumque religio ad Dei obsequium expedire judicabit, ut ipse mutetur, aut ejus opera alio in loco utatur; majorem in ea re facilitatem nanciscatur, quam interdum experta sit quorumdam Confessariorum culpa, qui volentes aut fortasse etiam imprudentes negotia sic tractant, ut se ipsos & sæculares, quibuscum versantur, à religione potius avertant, quam ut eos Christo lucrifaciant. *Principis amorem erga Societatem foveat.*

13 Caveat ad extremum, ne occupationes *Impensius spiritualibus.*

 & res

Exercitiis incumbat, orationi, &c.

& res aulicæ ſpiritum relaxent; quin majore cura incumbat per orationem, exercitia ſpiritualia, frequentiaque ſui examina, ut conjunctum cum Deo D. N. inſtrumentum efficiatur, ita ut ejus gratia & auxilio nixus non modo in ſe ipſo ſpiritum non amittat, ſed in ipſis quoque negotiis ſpiritu illuminetur & regatur. Vnde operæpretium etiam fuerit, ut in miniſteriis erga proximos, reliquorum operariorum more, ſe exerceat.

Inconſultò & non aſſentiente Provinciali nemo confeſſiones Principum audiat.

14 Verum ut pacate omnia, & abſque ulla Principum offenſione tranſigantur, neceſſe eſſe duximus, ut is qui pro certo ac ſtabili Confeſſario petitur (nam ſi ſemel, aut iterum id fiat, ut ſolet accidere; minime oportebit) paratum ſe quidem eſſe poſcenti Principi reſpondeat; verum per leges, quas habemus nulli ex Noſtris licere inconſulto & non aſſentiente Provinciali id oneris ſuſcipere, proinde ab eo petenda facultas. Provincialis vero per ſe quidem ſi ſic expedire in Domino judicaverit, vel per alium, vel ſi viſum fuerit, per eumdem ipſũ Patrem, priuſquam poteſtatem faciat (dummodo ad id muneris peridoneum, & iis dotibus inſtructum, ac virtute præditum eſſe duxerit, quæ neceſſariæ ſunt ad id bene peragendum) primum oſtendat oportet petentibus Inſtructionem hanc noſtram, ut plane intelligant quid Societas ab eo poſtulet, quem Confeſſarium ſibi eligunt: deinde modeſte quidem, ſed plane, atque perſpicue eiſdem ſignificet, etſi

Oſtendenda Principi hæc Inſtructio, & clarè ei aperiendũ mutari Confeſſarium poſſe.

ſi ex animo permittimus, ut ejus Patris opera ad ſpiritualem ſui conſolationem pro libito utantur; intelligant tamen futuram ſemper in poteſtate Superiorum, cum il'is viſum fuerit, mutationem, & liberam Patris, ut & ceterorum omnium, diſpoſitionem.

Quod ſane conſilium nobis ut perneceſſarium ac ſalutare, ſic eiſdem probatum iri confidimus, ita exigente religioſa diſciplina: cum perſuaſum nobis eſſe debeat, ejuſmodi Principes pro ſua in noſtrum Ordinem benevolentia, nihil niſi quod honeſtum ſit, & legibus noſtris affine, à nobis expetere voluiſſe.

CAPVT XII.

AD SVPERIORES PRÆSERTIM PROVINCIALES.

De ratione tenenda cum iis, quos è Societate dimitti oportere judicaverint, antequam ad Generalem ſcribant.

A. R. P. N. Claudio Aquaviva Præpoſito Generali anno 1604. ad Provincias miſſa.

1 QVAM utile ſit ac neceſſarium, à Societate dimitti eos, qui ad illam apti non *Neceſſitas & cauſa hujus Inſtructionis.*

 ſint,

ſint, liquidò apparet non ſolum ex Conſtitutionibus, Bulliſque Apoſtolicis, ſed etiam ex perpetuo uſu & traditione tum B.P.N.ac Fundatoris, tum B.P. Franciſci Xaverii, viri ùt eximia ſanctitate conſpicui, ſic ejuſdem P. Fundatoris noſtri mentis ſenſorumque intelligentiſſimi. Verum ut res tota cum ea caritate ac prudentia tranſigi poſſit, quam Conſtitutiones præſcribunt, & quam Spiritus ipſe Dei nos docet, poſtularunt à nobis variæ Provinciæ, ùt Superioribus inſtructionem aliquam exhiberemus de modo, quem tenere ad nos ſcribendo debeant, cum res exigit, ut ad hujuſmodi conſilia, vel inviti deſcendamus. Quare de his, quæ ſequuntur, operæ pretium viſum eſt admonere; Rectoribus, ac multo magis Provincialibus (ad quos proprie ſpectat de amputationibus iſtis nobiſcum agere) in futurum præmonitis, niſi ea diligenter obſervent, fore, ut neque conſcientiæ ipſi ſuæ, officioque, & Conſtitutionum legibus ſatisfaciant; neque à nobis (quorum eſt prævia informatione, congruaque pro rei magnitudine caritate, maturitate, ac deliberatione ſtatuere) certum ullum reſponſum, aut ſententiam referre poſſint.

Tria ante dimiſſionem Provinciali inſpicienda circa dimittendum.

2 Primum ergo cum quiſpiam de Noſtris male ſe gerit, & de illo dimittendo ab aliis ſuggeritur, Provincialis præmiſſa oratione animum intendat, ut exploret, an ea quæ illi objiciuntur, vera ſint, an vero falſa aut dubia. Deinde an ut vera eſſent, tanti ſint momenti,

ut

ut de dimissione, juxta cap. 2. 2. partis agi debeat. Tertio inquirat accurate, utrum Superiores erga hujusmodi hominem debita caritate perfuncti sint, diserte illum commonefaciendo, pœnitentiarumque, & quod caput est, Exercitiorum spiritualium, interiorisque curationis remedia applicando, & quam diuturna deinde fuerit hæc curatio: quandoquidem non est satis uno atque altero mense medicinam facere, sed patientia & longanimitate opus est.

3 Consideret genus culpæ, quale sit, an ex earum scilicet numero, quæ quod alios inficiant, communi bono adversentur; an ex iis, quæ scandalum præbeant, aut quæ gravem Societati notam adferre possint: an propter delicti magnitudinem, aut propter emendationis difficultatem, aut denique ad resarciendam Societatis famam, præcisionem hanc requirant; si modo & ratio ipsa rei pertractandæ, & diuturnitas adhibendæ curationis maturæ huic curationi locum faciant: cum certum sit, ubi periculum urget, ne alii labefactentur, aut ubi manifesta est Religionis infamia, diutius differri non posse. Quin imo in publicis casibus, necesse ad compensandam jacturam interdum erit, festina & prompta executione uti, juxta Reg. 41. Provincialis.

Genus culpæ attendendũ ejus, qui dimittitur.

Quando minime differendum.

4 Peracta in hunc modum informatione, omnibus diligenter consideratis, auditaque sententia Rectoris illius Collegii, in quo admissum

Quinam primum audiendi.

miſſum delictum, aut unde prodiit accuſatio; Provincialis Conſultores ſuos convocet, & ſingula illis exponat. deinde informationem ad nos mittat, quemadmodum obſervata fuerint, quæ dicta ſunt; & quid ipſe, Conſultoreſque ipſius faciendum cenſeant: ut exempli cauſà, N. tot annorum eſt, in Societate tamdiu fuit, gradu caret, aut ad illum promotus eſt, ſcholaſticus eſt, vel Coadjutor, in his ſtudiis verſatus, vel artem hanc novit, tot annis male ſe geſſit in hoc,vel illo genere defectuum: idem hoc & illo in loco, in quibus vixit; vel hoc ipſo in genere, vel in hac & illa re malæ fuit ædificationis: adhibita fuerunt hæc & illa remedia; nulla ſecuta eſt emendatio. cenſemus illum, &c.

De quibus circa dimittendos Generalis docendus.

Quando ante dimiſſionem puniendi.

5 Si defectus ſint cum ſcandalo conjuncti, & qui pœna aliqua puniri debeant, priuſquam dimittantur, juxta mentem Quintæ Congregationis in Decreto 43. non ante ad dimiſſionem veniatur, quam pro meritis fuerint caſtigati. Sin alterius generis erunt, intelligant Superiores, non eſſe neceſſarium, nec Societati expedire,ut pœnæ ſemper irrogentur; cum dimitti poſſint,ac debeant,quantum fieri poteſt, ſine dedecore vel ignominia, ut præcipit Conſtit.par.2.cap.3.§.5.6.& 7. curandumque ſit, ut qui dimittitur, recedat integra cum benevolentia, & quanta cum conſolatione fieri poteſt, atque etiam ut dirigatur juveturque, prout caritas dederit.

6 Er-

6 Erga eos, qui ex sua ipsi tentatione dimitti petunt, laxari habenas nullo modo convenit, ne tum quidem, cum habita personæ ratione, utile Societati videretur, ab ea liberari. Non convenit, inquam, multas ob causas. tum quia ejusmodi difficultas nonnullos interdum ad saniorem mentem reduxit; tum propter aliorum etiam ædificationem; tum ut ad salutarem ipsis indifferentiam revocari queant: tum denique quia si persuasio hæc, quasi janua omnibus statim pateret, perniciosa multis futura videretur. Sed quia hujusmodi homines, ubi ad certum gradum tentationis pervenerint, raro apti sunt ad Societatem; vitari simul alterum extremum necesse est, in quo versantur, qui illos omnibus modis semper retinendos censent: propterea quod Instituti nostri, & ministeriorum ratio id minime ferret, nec ipsa tandem propria illorum utilitas, nec commune bonum Societatis, quæ tunc illos dimittit, non quia ipsi postulant, sed quia inutiles, noxiique reliquo corpori effecti sunt, & emendari nolunt. *Quid cum iis qui sponte dimitti petunt.*

7 Et quoniam propter causas etiam occultas, ut docent Constitutiones cum Bullis Apostolicis, & praxis ipsa B.P.N. ostendit, dimitti possunt, quando vel ipsismet, vel Societati, vel utrique parti expedire visum fuerit; non debent Consultores credere, multoque minus accusare, quasi eo quod Superior cum ipsis rem non communicarit, temere & sine causa gesta sit: *Cum quis (re nulli communicata) dimittitur.*

ſit: ſed cum religioſa potius modeſtia Superiorem interrogare, quid cauſæ vel Noſtris vel externis ſciſcitantibus reddi queat. Is enim congruæ tum prudentiæ caritatiſque non immemor, ejuſque qui dimiſſus eſt mente præcognita, cum ſcilicet ex communi utrimque conſenſu res transacta eſt, tale illis reſponſum dare poterit, quod omnibus merito ſatisfaciat.

8 Perlata tandem ad nos informatione, rem ante omnia Domino commendabimus, & cum PP. Aſſiſtentibus, niſi ejus conditio ſecretique ſervandi lex aliud poſtulaverit; eamdem conſultabimus: omnibuſque conſideratis, ſola Dei gloria, & Societatis, atque ipſius etiam de quo agitur, quoad ejus fieri poterit, utilitate ob oculos propoſita; eam ſententiam amplectemur, quam in Domino magis expedire judicabimus. Quam utique, ut rem tanto ſtudio examinatam, mature deliberatam, Deoque impenſius commendatam, in Provinciis qua par eſt animorum quiete, judiciorumque ſubmiſſione, ſine curioſa cujuſquam inveſtigatione exceptum iri ſperamus: præſertim cum ſæpe eventurum ſit, ut cauſæ quibus adducti fuerimus, ob multa & gravia impedimenta evulgari à nobis non poſſint, nec debeant.

Propoſiti Generalis judicio acquieſcendū.

9 Sed quoniam animadverſum eſt (ut alias Superiores monuimus) cum accidit, ut mittendi ſint in aliam Provinciam ii, de quorum dimiſſione agitur, propterea quod in ſua commode dimitti non poſſint; mitti eos interdum ſine

Superiores docendi de eis qui ad ipſos in Provinciam, vel extra mittuntur.

ſine debita informatione, ita ut Superiores Provinciæ præſertim eorum ſtatum ignorantes, eorum opera in publicis functionibus uti ſtatim incipiant: neque alio modo eos tractent, quam ceteros ſuæ Provinciæ: quo fit ut, cum eos poſtea dimittere jubentur, multa naſcantur incommoda, cum externorum & domeſticorum offenſione. Idcirco huic tanto malo, ut in poſterum tempus occurratur, ſi quando acciderit aliquem hoc fine mitti extra Provinciam, meminerint Provinciales ex Regula 117. ſui officii, de illius ſtatu inſtructionem vel præmittere, vel minime differre, ut ex ea judicent Superiores, ad quos mittitur, quid agere, & quo loco habere unumquemque debeant, donec (ſi res ipſa id poſtulaverit) noſtrum ab Vrbe reſponſum præſtolentur.

10 Illud poſtremo hoc loco minime prætereundum eſt, quod cum & ad ædificationem non parum conducat, & ad offenſiones externorum vitandas perneceſſarium ſit, ipſa experientia docente, Superioribus ſevere cogimur interdicere, ne ejuſmodi perſonæ, de quarum dimiſſione agitur, ullibi eo tempore, quod intercurrit, ullo modo exponantur publicis functionibus aut miniſteriis; ſed omnino abſtineant, & domi contineantur, ut rei gravitas poſtulare videbitur: habeaturque ſemper in omnibus ædificationis ratio, temporis, locique, quoad ejus fieri poterit, in dimiſſione ſervatis circumſtantiis.

Ne qui dimittendi ſunt, interim in miniſteriis occupentur.

C A-

CAPVT XIII.

DE IVNIORIBVS SCHOLASTICIS.

Qualis debeat esse Separatio.

1 IVniorum Scholaſticorum educatio, cum primum ad Seminaria aut Collegia venerint, uti ex prima ſui inſtitutione cœpta anno 1600. & juſſu Præpoſiti Generalis inducta; ita nunc auctoritate Sextæ Generalis confirmata, omnino ea eſſe debebit, ut ſeorſim à ceteris ad formam ſecundi anni probationis, quæ olim in Collegiis fiebat, tum inhabitandi, convivendique ratione; tum in ceteris, in quibus judicio Provincialis commode diſtinctio ſervari poterit, ſeparatio fiat. Ad quem Iuniorum locum intelligant omnes ſibi minime licere (niſi prius ab uno Rectore facta poteſtate) accedere; quemadmodum neque illis ab eodem egredi abſque ejus licentia, qui curam gerit, niſi cum ad res conſuetas Domus peragendas ſignum datur.

Dec. 30. Cong. 6.

Tempus biennii.

2 Porro tempus etſi perdifficile erit certum quoddam præſcribere, quo juvenes ſeorſim à ceteris convivant, tum ob ætatem, tum ob ſpiritualem indigentiam, quæ diuturniorem brevioremve ſubinde poſtulant dilationem; tamen, ut minimum, bienni ſpatium eſſe oportebit: quod protrahere, prout in Domino, & So-

Societatis bono & Fratrum noſtrorum expedire judicaverit, Provincialis erit: qui uti quamprimum monendus erit peracti temporis ab eo, qui curam gerit; ita minime patietur, ut alii, quantumvis graves Patres, intercedendo ſeſe inſinuent: neque ante expletum biennium, quamvis firmi ac ſtabiles in vocatione, ad docendum in ſcholis educantur.

3 Horum autem cura & Inſtructio, etſi ab ipſo Rectore Collegii, ſicut & aliorum, tota pendebit; nihilominus per alios exercenda erit: quorum primus quaſi Præfectus ſpiritus in eo promoveat ac dirigat; alter, tamquam Miniſter, in regulari diſciplina contineat, ac de neceſſariis proſpiciat: niſi ob numerum grandiorem tertius videretur addendus Coadjutor. Nam Miniſtro totius Collegii minime viſum eſt expedire illos ſubjicere; cum, poſita ſeparatione, peculiarem ac diverſam quodammodo eſſe oporteat gubernandi rationem; niſi forte in illis corrigendis puniendiſque, cum aliquid extra definitum locum contra Regulas peccare intellexerit. *Per quos regendi.*

4 Prioris partes quamvis in Regulis Præfecti ſpiritus ſatis ſuperque explicentur, ex quibus eos juvari oportebit; tamen eæ erunt præcipuæ, ut peculiarem eorum curam gerat, juxta directionem poteſtatemque ſibi à Rectore factam, à quo in hoc munere pendebit. proindeque adnitendum illi erit, ut quintodecimo minimum quoque die illos alloquatur, audiat, in- *De Præfecto ſpiritus juniorum.*

inſtruat, formet, prout ſpiritualis neceſſitas poſtulaverit: licebitque poſcentibus eas pœnitentias imponere, ceteraſque mortificationes, quæ vulgares ſunt, quæve devotionis gratia à Noſtris ſuſcipi in Refectorio conſueverunt; publicis reprehenſionibus ac diſciplinis exceptis, niſi ſecus Rectori viſum fuerit.

Munus Miniſtri juniorum.

5 Poſterioris vero, qui Sacerdos plurimum eſſe debebit, munus erit, Rectorem ad exteriorem gubernationem juvare in iis omnibus, quæ ab eodem præſcripta fuerint: à quo item uno tamquam ſuum inſtrumentum, & non ab aliis pendebit: qui cum vitæ exemplo, tum prudenti cum charitate & amore dirigere eos juvenes debebit in Religioſa diſciplina exacte ſervanda.

Catalogos officiorum conficiet, & diſtribuet.

6 Quare ejuſdem erit catalogum officiorum, exercitiorumque, quæ ab illis in Collegio fieri oportebit, ex Rectoris præſcripto conficere; dieſque ac tempora in culina ac Refectorio inſerviendi ex condicto cum Miniſtro deſignare: curabitque ne quidquam Fratribus deſit, ſive ad veſtitum & habitationem,

Neceſſaria comparet.

ſive ad cetera neceſſaria pertineat, Rectore conſulto.

Ad Superiores & Magiſtros dirigat.

7 Cum quis ex Novitiatu ad Collegium primum venerit, ſtatim ad Provincialem, & Rectorem ipſe dirigat; ex ejuſdemque præſcripto, ad ſtudiorum Præfectum vel Magiſtrum, ſi periculum de litteris faciendum erit, libris ac neceſſariis comparatis. Memineritque eorum om-

omnium, qui ad Collegium venerint, de numero Ministrum Collegii docere.

8 Versetur una cum iisdem in recreationibus, quæ in vinea, aut domi fiunt, in loco à Rectore præscripto; à quo sine ejusdem Patris facultate non abscedent: sintque minimum terni: quotquot, cum foras eundum erit, egredi domo oportebit. curabitque quoad ejus fieri poterit, ut Coadjutores quoque Novitii intersint, & in spiritu juventur. *Recreationibus intersit.* *In recreatione terni & cum foras eunt.*

9 Quamvis de singulis ab eo monendus erit Rector, quin & singulis quibusque mensibus, ac sæpius, (si sic eum velle intellexerit) quemadmodum quisque se gerat, nisi res ipsa quamprimum fieri docebit; leviores tamen defectus & quotidianos Ministro totius Collegii deteget, ut in Refectorio pœnitentias injungat. Facultatem quidem accipiendi, dandique mutuo minima, atque inter se de rebus necessariis loquendi dare poterit, si Rector non abnuerit. Ceterum Magistros, ceterosque alloquendi, qui Superiores non fuerint, vel domo egrediendi, sive ad januam eundi, potestatem ipse non faciet sine Rectoris consensu: à quo, & divisionem personarum in cubiculis, & rationem mutuo inter se sociandi (nam alios comitari minime licebit) cum egrediuntur domo, accipiet, ut executioni mandet. Porro ex iis non erit difficile eorum Regulas describere. *Qui defectus Rectori, & Ministro aperiendi.* *Quas facultates dare poterit.*

CAPVT XIV.

De iis, qui in prædiis, aut villis morantur, cum à ſtudiis feriatur.

Finis recreationum. Par.4.c.13.

1 QVONIAM ut aſſiduitas in litterario exercitio, ita & aliqua remiſſio neceſſaria eſt; ne dum abſque aliqua relaxatione, vel convenienti recreatione labores ſtudendi nimium protrahuntur, corpus detrimentum patiatur; operæpretium viſum eſt Patribus rationem quamdam eſſe præſcribendam, quo religioſe fiat. Idcirco enitendum erit Superioribus, ut quæ intermiſſiones à ſtudiis ad novas vires ſumendas inſtitutæ ſunt, quo alacriores ad eadem revertantur, ita peragantur, ut & corpori recreationem pariant & vires, & ſpiritus ardorem minime extinguant. Quare hæc pauca in univerſum præſcribenda viſa ſunt.

Dec.57.s.8. ſextæ Cong. *Quomodo religioſe peragenda.*

Ædes recreationis accommoda, & clauſura ſit.

Primum, ut cum in aliquod prædium ſecedendum erit, animos relaxandi gratia, minime eo mitti debeant Noſtri, niſi peraccommodæ ac ſufficientes ædes habitationi ſint. in quibus & Superior, qui præſit omnibus, & obſeratæ fores ſint, ne liber ſit exitus, nec deſideretur religioſa diſciplina.

Oratio, & examen.

2 Vt ſpiritualia exercitia examinum & orationis minime prætermittantur, utpote res eo quidem tempore perneceſſariæ.

3 Vt

3 Vt nullus eo præſertim tempore, externorum villas, licet propinquorum, adeat; niſi graves ob cauſas Provinciali videretur eſſe alicui concedendum. *Villa externorum ne adeantur.* Ex Dep. pro ren. ſpiritus.

4 Qualis vero hæc eſſe debeat recreatio, & quamdiu duratura (nam ultra quindecim dierum ſpatium non erit procedendum) qualeve genus exercitii, aut ludi, prudenti conſiderationi Provincialis, expenſis perſonarum, locorumve circumſtantiis, habita ratione ædificationis relinquitur: cujus erit ſingularem quamdam directionem in hujuſmodi recreationibus ſuæ Provinciæ accommodatam conficere. *Singularia Provincialis expendet.* Dec. 57. Cong. 6.

CAPVT XV.

De manifeſtatione delicti, Superioribus facienda.

PARS PRIMA.

Circa Reg. 9. & 10. Summarii deſumptam ex c. 4. Exa. §. 4. Ex D. 49. Cong. 6.

1 AD majorem in ſpiritu profectum, & præcipue ad majorem ſubmiſſionem, & humilitatem propriam, contentus eſſe quiſque debet, ut omnes er- Regula Summ. 9.

errores, & defectus ipsius, & res quæcumque, quæ notatæ in eo & observatæ fuerint, Superioribus per quemvis, qui extra confessionem eas acceperit, manifestentur.

Regul. Summm. 10. Boni etiam omnes consulant, ab iis corrigi, & ad aliorum correctionem juvare; ac manifestare sese invicem sint parati debito cum amore & caritate, ad majorem spiritus profectum; præsertim ubi à Superiore, qui eorum curam gerit, fuerit ita præscriptum, aut interrogatum ad majorem Dei gloriam.

Ut Patri, quodcumque delictum manifestatur. Primo decretum est, licere omnibus manifestare Superiori, ut Patri, quodcumque delictum alterius, sive leve sit, sive grave. & hunc esse intellectum Regulæ.

Ex D. 49. Cong. 6. 2 Cum illo capite 4. Examinis proponatur omnibus, & interrogentur, An contenti sint futuri, ut omnes defectus, & res quæcumque, quæ in iis notatæ, & observatæ fuerint, Superiori manifestentur; Eo ipso Nostros cedere cuicumque juri famæ, quod huic manifestationi obstare possit; & potestatem fieri omnibus deferendi ad Superiorem quæcumque, etiam gravia, quæ de illis notata fuerint: quandoquidem ratione majoris humili-

Cedimus juri nostro. Ex eodem Decr.

militatis, & profectus spiritualis, & ut à Superiore melius cognosci, dirigi, juvarique possint, ipsimet expresse concesserint, & judicaverint id sibi magis expedire ad majorem Dei gloriam, & bonum animæ suæ.

3 Cum in eodem loco non solum de defectibus, sed etiam de erroribus, & quibuscumque aliis rebus, quæ in ipso notatæ & observatæ fuerint, fiat expressa mentio; non esse dubium quin de omnibus delictis gravioribus sermo quoque sit. *Regula intelligenda de omnibus etiã gravioribus.*

4 Verba illa Regulæ (*per quemvis, qui extra confessionem eas acceperit*) intelligi de illis, quæ ab aliquo alio in eo notata, & observata fuerint; non autem de iis, quæ ipsemet secreto, & consilii petendi gratia, ut dirigatur vel juvetur, cum aliquo communicaverit. Si quando autem ob aliquas peculiares vel graves rationes dubitaverit consiliarius, num debeat manifestare Superiori rem eo modo secreto acceptam; consulat tunc diligenter Doctores, ut in re tanti momenti prudenter, eaque, qua decet cautione, procedere possit. *Interpretatio verborum Regulæ (per quemvis, qui extra confessionem.)* *Ex eod.*

5 Necesse non esse in hac manifestatione expectare, ut hoc illi à Superiore iniungatur, vel interrogetur; cum verba illa Regulæ (*præsertim ubi à Superiore, qui illorum curam gerit, fuerit ita præscriptum*) satis declarent, paratos esse oportere ad hanc manifestationem, non expectato Superioris præscripto. *Ex eod.* *Præsertim ubi à Superiore, &c.*

 6 Quod

Debito cum amore. Ex eod.

6 Quod vero ſubiungitur(*Debito cum amore & caritate*,) ſic accipi oportere, ut qui manifeſtat, non debeat aliquo inordinato affectu duci; ut alius ſcilicet confundatur, mortificetur, puniatur; ſed ex affectu caritatis: ut videlicet ille melius juvetur in ſpiritu, periculis à Superiore occurratur, bono communi proſpiciatur: atque ita manifeſtans ſervet eum modum manifeſtandi in verbis, in narratione, in intentione, qui amorem & caritatem præſeferat.

Quando utendum denuntiatione paterna. Ex eod.

7 In delictis, quæ vel in detrimentum boni communis, vel in damnum imminens tertiæ perſonæ vergunt (qualia ſunt infectiva aliorum, & nociva bono Religionis,ut ſunt lapſus carnis cum tertio, ſeminatio diſcordiarum inter fratres, furtum, impugnatio, vel machinatio contra Inſtitutum aut Superiores, præſertim vero Generalem, conſuetudo detrahendi, ac ſuſurrandi, & his ſimilia) non ſolum poteſt, ſed etiam tenetur quiſque immediate uti denuntiatione paterna, manifeſtando illa Superiori; ut ſecreto ac prudenter tam bono Subditi, quam Religionis proſpiciat.

Quando judicialis denuntiatio facienda. Ex eod.

8 Quando vero prudenter judicaretur,non poſſe adhiberi ſufficiens remedium, quo bono communi, vel tertiæ perſonæ provideatur, niſi aſſumatur in ea re perſona Iudicis; tunc tenebitur ſubditus ad judicialem denuntiationem Superiori faciendam.

PARS

PARS SECVNDA.

Qua ratione in denuntiatione paterna se gerere debeat Superior, ut Pater; tam in servando secreto, quam in aliis, quæ ad remedium adhibendum pertinent.

1 EA ratione secretum servare debet Superior, ut Deferentem nulli revelet sine ejus consensu, quem interdum is dare tenebitur: ita ut semper Superior omnimodæ indemnitati Deferentis consulat. *Deferens nulli revelandus.* Ex D. 5c. Cong. 6.

2 Delatum nemini revelare debet, qui prodesse non possit fini, quem denuntiatio paterna intendit; qui est profectus spiritualis subditorum, & bonum commune Religionis: quibus Superiorem necesse est paterne providere. Quare sine urgenti necessitate, & magna utilitate pertinente ad dictum finem, & cum eo minore detrimento quo possit famæ delati, numquam debet manifestare delatum. Quando vero ob fines, & rationes allatas existimat revelandum esse; tunc iis tantum manifestare oportebit, qui remedio adhibendo prodesse poterunt. *Quando delatus revelandus.* Ex eod.

Quando monendus & corrigendus delatus. Ex eod.

3 Habita ratione finis denuntiationis paternæ, non ſolum poteſt Superior ipſum delatum aliquando monere, & ſecreto corrigere coram duobus teſtibus, ut ex Evangelio cum S. Thoma docent Doctores; ſed etiam conſulere de remedio, imponendo ſecretum iis, quibuſcum communicat. Quin etiam poterit unus Superior rem ſic delatam & cognitam, alteri Superiori ejuſdem delati dicere, quando res ita poſtulauerit ad finem paternæ delationis.

Quando conſilium petendum & quomodo. Ex eod.

4 Cum autem poſſit, & liceat de ea re eos conſulere, quibuſcum expedit pro remedio, & cum ſecreto; ut majore cum cautione procedatur, quando conſultatio videretur neceſſaria, petatur deferentis conſenſus, quem ille dare debebit; ita tamen, ut in conſultatione, deferentis nomen taceatur, & res, quoad ejus fieri poterit, in univerſum tractetur. Porro Superior minime à deferente petere debebit, ut ſuo nomine rem delatam ſubſcribat; cum ea ſubſcriptio tantum judiciali denuntiationi deſerviat.

Non eſt à deferente exigenda ſubſcriptio.

Quæ Superior circa delatum præſtare poterit. Ex eod.

5 Licet etiam Superiori ob prædictum finem ſecreto peragere quæcumque judicaverit expedire ad remedium, profectumque delati, citra ejus infamiam: nimirum privatim monere, reprehendere, terrere minis, diligenter circa illum invigilare, mutare loco, occaſiones atnevertere, præcavere à recidivo, non admittere ad aliquod officium, ab eodem removere

vere si quod habet, sine violatione secreti, sub alia apparenti ratione, & probabili id præstare possit.

6 Potest etiam Superior nonnulla ex ita delatis & cognitis manifestare in publicis Refectorii reprehensionibus; ut sunt defectus leves & communes subditorum, imponendo pœnitentias ordinarias, juxta praxim communem Societatis; dummodo ipsi delato infamiam alicujus momenti non inferat; & quoad ejus fieri poterit, impetrato deferentis consensu, & absque ejusdem detrimento.

Etiam leves defectus publice corrigere poterit.
Ex eod.

7 Denique licebit interdum Superiori ex ita cognitis, & ad se tamquam ad Patrem delatis, descendere ad dimissionem delati è Societate: ita ut quamvis utatur, & adiuvetur ea notitia, non eo tamen modo procedat, ut talis defectus vel in specie vel in genere in aliorum cognitionem deveniat; sed alias, alia via cognitas, notas illi opponat, quæ ad illum dimittendum aliorum judicio sufficere videantur. Aut certe nihil tale dicat: neque occasionem aliquam det credendi, quod dimissio fiat in pœnam delicti, quod omnino secretum est; nec alia via, quam paternæ denuntiationis scitur.

Quomodo ad dimissionem descendet.
Ex eod.

8 Ceterum hæc doctrina de manifestatione delicti minime nova videri debet, cum inter cetera Iulius II. in Statutis Franciscanorum fateatur, damnandum esse dogma illud, quod habet, Religiosum criminis socium non teneri

Vnde hæc doctrina de manifestatione desumpta.
Ex eod.

ad

ad denuntiandum illud Superiori. & in Conſtitutionibus Generalibus Farinerii Ordinis Minorum cap. 7. refertur, In quodam Capitulo Generali, à S. Bonaventura ſtatutum quoddam in hæc verba conditum fuiſſe:

Nullus Frater dogmatizet, vel teneat, quod cum aliquot ſunt ſocii in crimine, non teneatur alter alterum Superiori revelare, qui poteſt ac debet prodeſſe, & animarum periculis præcavere. Nam ex ſententia Bonaventuræ, Magiſtrorum Ordinis, ac totius Capituli Generalis definitum eſt, hanc doctrinam pernicioſam eſſe, & in deſtructionem Ordinis, & Regularis diſciplinæ excogitatam: cum Prælatos noſſe oporteat Subditorum exceſſus, non ſolum, ut puniant, ſed ut præcavere poſſint.

Novitiis declaranda. Ex D. 51. Cong. 6.

9 Poſtremo decretum fuit, ut hoc ipſum, quod de manifeſtatione delicti ſancitum eſt, oſtendatur Novitiis; declareturque, juxta Reg. 15. Magiſtri Novitiorum, inter alia, quæ ipſis explicanda, declarandaque paulatim ibidem eſſe dicuntur.

CAPVT XVI.

DE ACCEPTANDIS COLLEGIIS.

Iuxta V. Generalis Congregationis Decretum 69.

A. R. P. N. Claudio Aquaviva Præpoſito Generali explicata.

1 CVm Collegiorum ratio triplex eſſe poſſit, nempe infima, media, & ſuprema; & admitti nullo modo in poſterum debeant Collegia ulla, quæ ſeminarium ſibi ſaltem ipſis neceſſarium operariorum, qui in eiſdem Collegiis occupantur, alere non poſſint, unde ſibi de operariis iiſdem, quando opus eſt, vel proxime & immediate, ſi id præſtare poterunt, proſpiciant, vel certe per modum permutationis cum alio Collegio faciendæ, unius, verbi gratia, Lectoris Rhetoricæ pro uno Confeſſario, aut Concionatore, &c. neceſſarium eſſe duximus cuilibet Collegiorum rationi ſuum numerum perſonarum, quas alere poſſit, infra quam ea acceptanda non erunt, deſignare. *Quomodo in poſterum Collegia acceptanda.*

De infima Collegii ratione.

2 CVm igitur tribus quasi membris quodlibet Societatis Collegium constet, domestica scilicet gubernatione, institutione scholarum, & templi ministeriis; infimæ rationis Collegii ratio septem, ut minimum, Sacerdotes requirit, Rectorem, Ministrum, Concionatorem, Præfectum rerum spiritualium, Confessarium Nostrorum domesticum unum, externorum alterum, & Procuratorem: ex quibus tres, vel quatuor in templo confessiones diebus festis excipiant.

Numerus operariorum in infimo Collegio.

3 Scholarum vero institutio, juxta Constitutiones in Grammatica, disciplinisque humanioribus, Rhetorica, & linguis, casibusque conscientiæ, quantum fieri poterit, esse debebit: ne scilicet suo fine fraudetur Societas, quin suos discipulos ad mediocritatem saltem instruat, ut vel ad Ecclesiastica ministeria exercenda, & animarum salutem promovendam sint utcumque idonei, vel ad sæcularia munia usu linguarum sufficienter instructi.

Scholarum institutio qualis. P. 4. c. 7. B. & c. 5. A. & c. 12. A.

Erunt igitur præficiendi, tres Grammaticæ præceptores, Humanitatis unus, Rhetoricæ unus (in quorum nonnullis classibus erit ab eisdem lingua Græca docenda) unus denique casuum conscientiæ Lector; Præfectus item scholarum unus; omnes denique

Quot Magistri præficiendi.

nique ſeptem, præter Correctorem externum.

4 His quatuordecim operariis eſſent attribuendi, ut minimum, totidem Societatis ſcholaſtici pro Seminario; eſſentque univerſi viginti octo. quibus ſi unum Correctorem, & undecim Coadjutores omnino neceſſarios addamus; erit numerus hujus rationis Collegii quadraginta perſonarum. Verum, quia V. Generalis Congregatio decrevit, ut infimæ hujus rationis Collegiorum fundationes, quæ ad ſuſtentationem triginta perſonarum ſufficerent, admitti poſſent; onerum tamen, ſeu obligationum menſuram, ſcholarum ſcilicet, & Magiſtrorum numerum non determinavit, Præpoſiti Generalis erit, obligationes, & gravamina in ejuſmodi fundationibus, quæ triginta perſonis alendis tantum ſufficient, ita attemperare, ne hujuſmodi Collegia ſupra vires onerentur: ut ſi in his, verbi gratia, duas Grammaticæ claſſes, unam vero Humanitatis tantum admittat, cum ſcholarum Præfecto, atque his, non ex obligatione, ſed ex mera Societatis liberalitate, ubi opus fuerit, unum caſuum conſcientiæ Lectorem addat. His igitur quinque, & aliis Sacerdotibus, ſex uno ſcilicet ſubtracto ex ſeptem ſuperius deſignatis Sacerdotibus, ſi totidem ſcholaſtici addantur pro Seminario, erunt univerſi viginti duo, quibus vix ſat eſſe poterunt Coadjutores temporales ſeptem vel octo, præter Correctorem;

Minimum 30. eſſe oportebit.

Obligationes, & gravamina numero attemperanda.

rem; erit utcumque constituta ratio Collegii personarum triginta.

Aucto numero augenda fundatio.

5 Quod si Fundator aliquis exigat lectionum Grammatices, Humanitatis, & Rhetoricæ plenitudinem, lectorumque numerum superius designatum; hic fundationem augere debebit ad quadraginta circiter personarum sustentationem sufficientem.

Quæ præter fundationem requirantur.

6 Præter fundationis autem censum, congruam pro ratione numeri personarum habitationem, præparatam cum suppellectili, & bibliotheca, templique & scholarum ædificio, hortoque dare debebit.

Quod si ex his aliquid desit, quod ex censu ipso fundationis suppleri debeat, monebitur de hoc, sicut & de re tota, Præpositus Generalis.

De media Collegiorum ratione.

Numerus minimum sexaginta.

7 SI ad supradictum operariorum, & scholarum numerum, tres Philosophiæ cursus triennales, singulos scilicet singulis annis auspicandos, Fundator adjicere volet; addendi similiter erunt Scholarum tres Magistri, Præfectus, unus item aut alter, qui prælectionibus eorum magistrorum, quos decumbere contigerit, substitui possint: templi etiam operarii, Seminarii scholares, & Coadjutores temporales: qui si recte distribuantur, ad numerum octoginta circiter personarum Collegii,

gii,

gii, computatis infimæ rationis perſonis aſcenderent. ſed quandoquidem Generalis Congregatio cenſuit, non eſſe gravandos hujuſmodi Collegiorum Fundatores ultra cenſum, qui alendis ſexaginta perſonis in univerſum ſit ſufficiens; cum reliquis templi, habitationis, & ſcholarum ædificiis ſupradictis, his contenti eſſe debebimus.

Pro rata augenda fundatio.

De ſupremâ Collegii ratione.

8 SI quis Fundator petat ſtudium generale vel Vniverſitatem inſtitui, nimirum ut in ea præter omnia ſupradicta, prælegatur Theologia ſcholaſtica, & ſacra Scriptura, atque lingua Hebraica; ad hæc præſtanda neceſſarii erunt tres, vel quatuor alii Profeſſores, propriuſque hujus facultatis Præfectus, ſeu totius ſcholæ Cancellarius, ſubſtituti, aliique officiales in Vniverſitatibus adhiberi conſueti: inſigne item aliud Seminarium Theologorum cum aliquo domeſticorum officialium incremento, ut ex Collegii hujuſmodi fundatione, annumeratis ſimul Collegiorum infimi & medii generis perſonis, centum, ut minimum, ali poſſint.

Numerus minimum centum perſonarum.

Pro rata augenda fundatio.

Excipiuntur autem Indicæ, ac Tranſalpinæ regiones, de quibus nihil certi præſcribendum cenſuit Congregatio Generalis.

Excipiuntur Indicæ & Tranſalpina Provincia.

CAPVT XVII.

DE APTIS AD GVBERNANDVM.

Quo modo de iis confici debeant Informationes, quæ in Vrbem tertio quoque anno mittendæ sunt.

A R. P. N. Claudio Aquaviva Præposito Generali recognita, & aucta anno 1595.

PARS PRIMA.

Quanti sit facienda boni Superiorum electio.

1 QVONIAM magna ex parte Societatis nostræ gubernatio, ut B.P. IGNATIVS affirmat part. 9. Constitutionum, pendet ex Præpositis localibus, quibuscum necessario ab eo, qui universalem curam sustinet, communicandum est onus; ut in rebus particularibus eas ordinationes, quæ hinc præscribuntur, exequantur; & cum ea fortitudine, & suavitate, quæ à Constitutionibus nostris exigitur, curent, ut in praxim perducantur; semperque vivæ ac vigentes eo ipso usu declaratæ censeantur

tur Constitutiones, ac Regulæ (siquidem quod eæ chartis descriptæ sint, non id Societatis spiritum tuetur, ac vivificat) ideo plane necessarium est, ut hujusmodi homines ad hoc munus deligamus, in quorum industria ac prudentia merito conquiescere; & quibus eorum, qui nobis crediti sunt, animorum corporumque curam vicissim credere possimus; & aliquam allevationem habere gravissimi hujus oneris, quod nobis à Domino impositum est.

Exquirendi & exercendi ad hoc munus idonei.

2 Quocirca valde commendatum Provincialibus esse debet, ut quemadmodum in aliis ministeriis, quo copia sit hominum ad ea sufficientium, datur opera, ut mature instruantur & aptentur; ita etiam in hoc gubernandi, omnium vel præcipuo, non minus adhibeant studii & diligentiæ in inquirendis, ac notandis cujusque talentis, & præterea etiam exercendis, & iis qui aliquam aptitudinem à Domino accepisse videntur, erudiendis tum praxi tum etiam opportunis instructionibus & monitis.

Modus eos exercendi.

3 Modus autem eos exercendi esse hic poterit, si in aliquas consultationes adhibeantur, vel Ministri in aliqua domo constituantur, vel si cum eis Regulæ perlegantur, & doceantur ipsarum intelligentiam & usum: denique aliis ejusmodi rationibus, quas Superioribus eorum prudentia suggeret.

Eorum notitia constare debet Generali.

4 Eadem de causa valde expedire videtur, ut plena notitia eorum omnium Præposito

Generali conſtet, & quos Provinciales in ſuis quiſque Provinciis habeant, qui in hac parte operam Societati navare queant.

Quorum judicio ſeligi, & à quibus informationes accipi debeant.

5 Provincialis primum omnium, audito Conſultorum ſuorum, nec non antiquiorum, ſi neceſſe fuerit, ac præcipuorum Patrum judicio, ex omnibus quæ Provinciæ Sacerdotibus eos ſeligat, de quibus informatio accipienda videatur. Poſtea vero informationes ab iis accipiat, qui prudenter, & ſyncere eam daturi videantur: ac re tota rite precibus Deo commendata, ſuo tempore nobis mittat catalogum eorum, quos ad gubernandum aptos cenſebit ex formula, quam in hunc finem ſubjiciemus: illud tamen obſervans, ut omnia fiant ſecrete, ut rem ipſam poſtulare intelliget.

In viſitatione informationes acceptæ, tertio quoque anno ad Generalem mittenda.

6 Operæpretium autem erit, ut Provincialis, qui viſitat, quemadmodum informationes de promovendis ſumit, juxta Regulam 69. ſui officii; ita etiam de idoneis ad gubernandum accipiat. Et poſtea tertio quoque anno catalogus hujuſmodi informationum, ex præſcripto hujus formulæ, ad Præpoſitum Generalem mittatur.

In 3. claſſes dividitur.

7 Porro hujuſmodi Catalogus in tres claſſes diſtingui debet. Prima quidem eorum erit, qui actu gubernant. Altera vero eorum, qui aliquando gubernarunt. quod ſi horum aliqui juſtis de cauſis non proponantur, addatur ratio, quare prætermiſſi fuerint. Tertia denique eorum, qui apti ad gubernandum videbuntur.

& de his dicatur, quinam proxime, qui vero remote idonei censentur.

8 Has autem informationes (quæ ab omnibus Latine mittendæ sunt, ut & eæ, quæ de promovendis ad gradus fiunt) debebunt Provinciales accipere non solum à Consultoribus, sed ab antiquioribus etiam & præcipuis Patribus, qui eos qui proponuntur, optime nosse possunt, vel quia illis præfuerunt, vel quia cum illis familiariter egerunt, vel in Missionibus, foris, vel Domi: quorum omnium nomina ad nos perscribant. Non erit tamen necesse singulis capitibus, & responsionibus ponere quid quis dixerit, sed id tantum fieri debebit, cum in ea responsione non consentiunt, & res est alicujus momenti. Tunc enim in informatione addendum erit duos, tresve contra sentire, & in charta aliqua separata explicandum, illos duos vel tres, qui aliter sentiebant, esse Patres talem & talem. quibus omnibus significandum erit, si quid aliud eis seorsum ad nos scribendum occurrat, id omnino facere non omittant.

Latina mittenda.

Quibus hæ informationes communicandæ antequam Romam mittantur.

Capita Informationis mittendæ à Provincialibus de iis, qui in suis Provinciis ad gubernandum idonei videbuntur.

PARS II.

De ætate. 1 CVIAS sit, & qua ætate is, de quo mittitur informatio; & quot annis in Societate fuerit, & quibus in studiis versatus sit, & quo progressu.

An gubernaverit. 2 An alias umquam gubernarit, ubi, & quamdiu, & in quibus officiis, & qua Nostrorum, ceterorumque satisfactione.

De affectu ad res spirituales. 3 Quam affectus sit ad res spirituales, ad orationem, ceteramque cum Domino communicationem.

De mortificatione passionum. 4 De mortificatione passionum, de mansuetudine, de humilitate, amore paupertatis, vel singularitate circa propria commoda.

De prudentia, &c. 5 De vigilantia, prudentia, & fortitudine in negotiis tractandis.

De caritate, &c. 6 De caritate, & suavitate in Subditos, & discretione.

De disciplina, &c. 7 De religiosa disciplina, & observantia, de rectitudine, & constantia.

An intelligens Constitutionum. 8 Quam intelligens sit nostrarum Constitutionum, & Regularum, & an ex earum spiritu Subditos ad perfectionem dirigere studeat, non humana & politica ratione: & an sensus

habeat

habeat proprios, & peculiares, non consentaneos modo Societatis.

9 Vt affectus sit ad externas nationes & Provincias: & an particulares affectiones retinere soleat ad personas aliquas particulares, ita ut cum aliorum offensione gubernaturus videatur. *De affectu ad externas nationes.*

10 De zelo animarum, & studio juvandi proximos, & an hoc studium in Nostris promoveat; de obedientia & subordinatione ad suos Superiores, & de proprio judicio. *De zelo animarum, &c.*

11 An umquam notatus sit quod gubernationem ambierit, aut procuraverit. *De ambitu.*

12 Denique, si quid aliud occurrerit, propter quod aptus, vel minus aptus ad gubernandum videatur.

Hæc omnia in iis, qui aliquamdiu gubernarunt, facile erit animadvertere: & ideo ab iis, qui vel eorum subditi, vel Superiores extiterunt, eorum notitiam consequi licebit. Qui autem hactenus numquam regimen attigerunt, de iis illa dici debebunt, quæ vel jam usu comperta sunt, vel quorum specimen, aut significationem præbuerint. *A quibus, & quomodo capienda informationes.*

Praxis conficiendarum, & mittendarum informationum, juxta formulam de idoneis ad gubernandum.

PARS III.

Personarum selectio ut facienda. 1 PROVINCIALIS cum suis Consultoribus Catalogum omnium Sacerdotum Provinciæ perlegat, & ex eorum judicio illos seligat, de quibus merito sumenda sit informatio.

Informatio quomodo sumenda. 2 Facta hac selectione, de singulis selectis sumat informationem, juxta formulam: & ex responsis quæ retulerit, expresso numero eorum, qui ita sentiunt, tacitis autem nominibus, brevem summam conficiat, dilucidam tamen, & juxta singulas interrogationes, ad hunc fere modum.

Informatio accepta à quinque, vel sex Patribus de P.N.N.

De ætate. Ad 1. PATER Antonius Pamphilius Romanus annorum 40. fuit in Societate annis 20 studuit Philosophiæ, & Theologiæ, vel casibus conscientiæ, &c. bene profecit, vel mediocriter, vel parum, ex trium sententia; plusquam mediocriter, ex duorum, vel omnium sententia.

De gubernandi tempore. Ad 2. Nũquam gubernavit; vel fuit Minister Col-

Collegii, vel Domus talis per biennium, cum bona, vel mala satisfactione, ex omnium, vel trium, vel duorum, vel unius sententia. Fuit item Rector Collegii talis, cum bona satisfactione externorum, omnium judicio, vel aliquorum; mala autem, vel bona, vel mediocri Nostrorum. Ita sentiunt duo, vel tres, vel unus, vel omnes. Et sic de aliis muneribus, si quæ obivit.

3 Quod autem de duobus his capitibus dictum est, idem faciendum in ceteris. *Sic de singulis.*

4 Facta igitur in hunc modum de singulis informatione, illam cum Consultoribus leget, ac examinabit: ac re inter se discussa statuant, quid de singulis capitibus sentiant, idque addant informationi, hoc, qui sequitur, modo, juxta informationem superius positam. *Re cum suis Consultoribus communicata statuet.*

Ad 1. P. Antonius Pamphilius Romanus annorum 40. fuit in Societate annis 20. studuit Philosophiæ & Theologiæ, vel Casibus conscientiæ, &c. bene profecit, vel mediocriter, vel parum, ex trium sententia, idemque sentiunt duo Consultores: plusquam mediocriter, ex duorum judicio, quibus adhæret unus ex Consultoribus, &c.

5 Absoluto Informationum examine, & apposito Consultorum judicio de veritate Informationum singulis captibus; Iudicium utrum ille aptus, vel minus aptus videatur, tum ipse Provincialis, tum Consultores secretis, & separatis litteris ad nos scribant. *Secretis, & separatis literis ad Generalem scribendum.*

Paradigma Informationis, juxta formulam de idoneis ad gubernandum.

PARS IV.

Informatio de P. Antonio Pamphilio Romano à quinque Patribus accepta, & cum Consultoribus examinata.

De ætate.

1 PATER Antonius Pamphilius Romanus annorum 40. fuit in Societate annis 20. studuit Philosophiæ & Theologiæ, plusquam mediocriter profecit omnium judicio: idemque sentiunt omnes Consultores.

Ubi gubernaverit, & qua satisfactione.

2 Fuit Minister in Collegio Romano per annum; mediocriter satisfecit: erat enim aliquantulum severus, ex trium sententia, quibus consentiunt Consultores. Fuit etiam Rector Lauretanus annis 4. cum bona Nostrorum, externorumque satisfactione, ex omnium judicio: duo tamen ex Consultoribus sentiunt non bene satisfecisse externis, licet Nostris satisfecerit.

De affectu ad res spirituales.

3 Affectus est ad res spirituales, & ad orationem, ceteramque cum Domino communicationem, ex omnium sententia; quibus consentiunt

tiunt Consultores, uno dempto, cui non videtur devotus.

4 Mortificatas habere passiones videtur fere omnibus, uno dempto; humilis est, & mansuetus, ex trium judicio; quibus omnes assentiunt Consultores. Amare creditur paupertatem, & non esse singularis circa propria commoda, ex omnium tam Informantium, quam Consultorum judicio. *De mortificatione passionum.*

5 Est vigilans, & mediocriter prudens, sed non valde fortis in negotiis tractandis: in quo omnes consentiunt. *De vigilantia & prudentia.*

6 Caritatem & suavitatem exercet in Subditos, ex Informantium sententia: dissentiunt tamen duo ex Consultoribus, qui illum existimant severiorem. Discretionem videtur habere mediocrem, in quo omnes consentiunt. *De caritate & suavitate.*

7 Religiosam disciplinam, & observantiam cum rectitudine & constantia promovet, ex omnium Informantium sententiis; unus tamen ex Consultoribus dissentit. *De disciplina.*

8 Intelligens est nostrarum Constitutionum, & Regularum mediocriter: & ex earum spiritu Subditos ad perfectionem dirigere studet, ex duorum sententia: tres autem existimant illum humana & politica ratione gubernare. Atque hoc secundum verius censent Consultores. Sensus proprios, & peculiares habet aliquando non consentaneos modo Societatis, ex omnium, etiam Consultorum sententia. *De intelligentia Constitutionum.*

9 Affe-

De affectu ad nationes. 9 Affectus bene eſt ad externas nationes; duo tamen ex Conſultoribus contrarium cenſent. Affectiones ad particulares aliquas perſonas, præſertim eas, quæ ſuas res probant, retinere ſolet; ideoque cum offenſione aliorum gubernat. Ita ſentiunt omnes, nec diſſentiunt Conſultores.

De zelo animarum. 10 Zelum animarum & ſtudium juvandi proximos habet qualecumque: hoc autem ſtudium in Noſtris non ita ut decet, promovet. Ita omnes Informantes. Vnus autem ex Conſultoribus addit, illum ſuadentibus ſcrupulis hoc ſtudium in ſubditos aliquando ſupprimere.

De judicio. Obediens eſt, & ſuis Superioribus ſubordinatus, nec proprii judicii. ita omnes ſentiunt.

De ambitu. 11 Numquam notatus eſt gubernationem ambiviſſe, aut procuraſſe, &c.

CAPVT XVIII.

DE PROMOVENDIS AD GRADVS SOCIETATIS.

Quo modo de iis confici, & in Vrbem mitti debeant Informationes.

A R. P. N. Claudio Aquaviva Præposito Generali recognita, & aucta juxta Decr. 65. V. Congreg.

PARS PRIMA.

1 IN primis Provinciales, ad quorum officium hæc informatio pertinet, persuadere sibi debent, magna fide, diligentia, & circumspectione procedendum esse in hoc negotio, cum scilicet tanti momenti sit ad ordinem, firmitatemque Societatis, ut ea quam exactissime serventur, quæ in 5. par. Constit. & alibi dicuntur de dotibus, quibus ornatos esse oportet, qui in hujusmodi gradus sunt referendi. quod quidem eo facilius erit, si antea servata fuerint, quæ in 1. par. de recipiendis, & in 3. & 4. de formandis Nostris præscribuntur.

Qua circumspectione Provincialibus procedendum in re tanti momenti.

2 Stu-

Singulis annis in visitatione capiant informationes, & ad Generalem mittant.

2 Studeant igitur Provinciales non præterire Regulam 69. eorum officii ; nempe ut in visitatione ordinaria singulorum Collegiorum accipiant informationem promovendorum: & absoluta visitatione Provinciæ, ad Præpositum Generalem referant, nec diu differant, ne ex diuturna mora aliqui se negligi arbitrentur: unde & amaritudinum occasio oriri, & graduum hujusmodi distributio minus facilis, ac suavis reddi potest.

Examinandi statim post absoluta studia.

3 Quoniam vero, si examen de sufficientia litterarum ad id tempus differretur, quo quis ad gradum promovendus proponitur, minus commode succederet (contingeret enim eos, qui examinandi tunc essent, ante aliquot annos studia absolvisse, & in variis Societatis ministeriis occupatos, ac distractos fuisse; ac proinde scholasticas res vel certe subtilitates non ita in promptu habere: unde non possent forte ita satisfacere, ut satisfecissent, si statim absolutis studiis fuissent examinati) propterea animadvertendum deinceps erit, ut examen, juxta instructionem à nobis missam, fiat postquam quisque studia absolverit, antequam ad tertium Probationis annum mittatur, juxta Constitutiones ; & Romam deinde ut asservetur, & in tempore deservire possit, quamprimum Provincialis mittendum curabit. Hæc enim notitia plurimum postea juvabit, cum de cujusque gradu statuendũ erit: & si is qui examinatur, nõ plene satisfecerit, commodius videbit Præpositu

Examen Romam mittendum.

ſitus Generalis, an ulterius progrediendum ſit in litteris, juxta eamdem Conſtitutionem.

Nullus ſine prævio examine, &c. promovendus.

4 In quo nobis ſemel monendi viſi ſunt Provinciales, ut quemadmodum nemo eorum, quorum doctrinæ periculum faciendum ſit, ad profeſſionem quatuor votorum promoveri poterit, niſi prævio examine (quod ſane in hujuſmodi gradu ſolenne ac firmum eſſe oportebit, vel nulla in noſtris litteris ejus facta mentione) ita poſt factum periculum ſufficientis doctrinæ, neutiquam promotum iri oportebit, Generali non præmonito, ab eodemque expectato & accepto reſponſo, quantumvis à nobis de alicujus gradu reſcriptum fuerit, & inſpecta ejus informatione placere ut promoveatur, ſi de ceteris conſtiterit.

Poſt triennium in miniſteriis, ad gradum proponantur.

5 Abſoluto itaque 3. Probationis anno, ſi non fuiſſent antea ſatis perſpecti & exercitati (tunc enim ſtatim illo finito, Provinciales Generalem monere debebunt) triennium integrum in variis miniſteriis exerceantur: quo abſoluto proponantur omnes juxta formulam. Idem etiam faciendum eſt in iis, qui abſolutis jam ſtudiis Societatem ingreſſi ſunt: qui etiam exacto biennio probationis, & integro triennio in variis miniſteriis exercitati, probeque perſpecti, proponi debent, & ſi ſatisfecerint, promovebuntur. Pro Coadjutoribus vero ſpiritualibus formatis, ſi ſufficientem doctrinam pro eo gradu habuerint, & probationes peregerint, juxta ordinem alias datum,

Idem de iis qui abſolutis ſtudiis in Societatem ingrediuntur.

Coadjutores ſpirituales poſt ſeptennium.

non

non excedant septennium ab ingressu in Societatem, quin proponantur.

Qui simul venerunt, simul promovendi. Dec.88. Cong. 7.

6 Dent operam Provinciales, ut qui eodem tempore Societatem sunt ingressi, una etiam, quo ad fieri potest, ad gradum proponantur: & si qua gravis erit causa, quæ aliter fieri suadeat, eam Generali exponere non prætermittant. Quod si aliquorum ob docendi munus aliasve occupationes dilata fuerint studia, eorum in primis ratio habeatur: vel tempus illis contrahendo, quo in ministeriis post studia probandi sunt; vel aliis prorogando; ita ut vel doceant, qui ante non docuerunt, vel diutius aliquanto in aliis ministeriis occupentur, quo simul omnes proponi possint. De iis vero, quos Generalis simul decrevit scripsitque promovendos, caveant omnino, sive ipsi per se, sive per alios illorum vota excepturi sunt, ne antiquiores recentioribus postponantur.

Antiquiores præponendi recentioribus.

Causæ scribendæ de non propositis ad gradus.

7 Verum quia nonnumquam contingit, ut quidam, licet legitimo tempore in Societate fuerint, nec eis doctrina sufficiens, & aliæ ejusmodi qualitates desint; propter justas tamen causas adhuc differendi sint; saltem nos certiores facere debent de causis, ob quas eos non proponunt, ut scire possimus, quare prætermissi fuerint. Quin etiam contingere potest, ut mutatis Superioribus Provinciarum, cum successores non sint informati, aliter judicent de eisdem personis; & condemnẽt prædecessores, eo quod putent illos negligentia prætermissos.

8 Con-

8 Convenit etiam, ut ii, qui justas ob causas non promoventur, nec proponuntur, syncere moneantur de eorum defectibus, ita ut eis dicatur, habere quidem partes sufficientes, & sufficienti tempore fuisse in Societate; sed non promoveri ob hunc, vel illum defectum: sunt etiam hortandi, ut se emendent. quare hujus rei peculiarem curam habere oportet.

Syncere monendi de singulis cur non promoveantur.

9 Vt omnia autem majori cum luce ad Dei gloriam fiant, eorum quæ subjicientur, capitum informationem quæret ab iis, qui unumquemque proponendum melius noverint, interrogando sive de doctrina, sive de moribus, sive de aliis, quibus hæc magis cognita & perspecta esse potuerunt. Ad quæ respondebunt omnes, quid sentiant coram Domino, cum prudentia & caritate: easque responsiones vel voce, vel scripto Provinciali tradent.

Quomodo informantes interrogandi, & quomodo respondendum.

10 Ex his responsionibus Provincialis separatim suam de singulis informationem accurate ac dilucide conficiet, easque omnes cum suis Consultoribus communicabit, tacitis tamen nominibus eorum, à quibus acceptæ fuerint: deinde suam sententiam ipse, ut & Consultores separatim, juxta propositas informationes, quantumvis hominem non noverint, distinctis litteris ad Præpositum Generalem mittet, eumque certiorem faciet, à quibus uniuscujusque informationem acceperit.

Informationes confectas cum Consultoribus communicet.

Separatim ad Generalem scribat.

Etiam informantes scribere ad Generalem possunt.

11 Idem etiam Provincialis, non solum

Consultoribus, sed aliis quibuscumque, à quibus aliquam informationem accepērit, Generalis nomine significabit, ut si quid præterea sciant, quod aliquibus de causis non censuerint in Provincia manifestandum, id omnino ipsi Generali perscribant.

Secretum servandum. 12 In his autem omnibus, non solum diligentia & prudentia, sed etiam secretum quod oportet, adhibendum erit: & omnino curandum Provinciali, ne in tanta re ullam officii sui partem prætermittat.

Interrogationes juxta quas Provinciales ad Generalem mittent informationem de proponendis, ut vel Professi vel Coadjutores formati fiant.

PARS II.

Nomen, patria, &c. 1 NOMEN, patria, ætas, valetudo, & vitæ genus ante ingressum.

Quando, & ubi admissus. 2 Vbi, & quando admissus, & an experimentis omnibus, quæ in examine præscribuntur, in Novitiatu probatus; sin minus, quid causæ fuerit.

De profectu in virtutibus. 3 Quantum profecerit in virtutibus à suo ingressu, præsertim in sui contemptu, obedientia,

tia, fraterna caritate, ſimplicitate, paupertatis affectu, & amore Inſtituti, & an in vocatione umquam vacillaverit, aut ab ea etiam defecerit.

4 An quadriennium integrum, vel quantum temporis poſt artium liberalium, & Philoſophiæ ſtudium in Theologia expleverit; & num poſtea, atque quamdiu eidem repetendæ, & legendis Patribus operam impenderit, quantumve in iis rebus profecerit, & etiam quantam Iuris Canonici peritiam habeat. *De tempore & profectu ſtudiorum.*

5 An, & qua ſatisfactione ſuis ſtudiis abſolutis (niſi ea ante ingreſſum abſolverit) tertium probationis annum juxta Conſtitutiones peregerit. *De tertio anno probationis.*

6 An, & quanto tempore litteras humaniores, Philoſophiam, aut Theologiam docuerit, aut Caſus conſcientiæ explicaverit, & quanta in ſingulis hujuſmodi artibus & ſcientiis tradendis eruditione & doctrina polleat. *Quamdiu docuit.*

7 An, & quamdiu in prædicationibus, aliiſque miniſteriis ſalutis proximorum verſatus ſit, & quanta cum gratia, facultate, & animarum fructu ea exercuerit, quaque ædificatione cum externis, præſertim in Miſſionibus, ſi quas obivit, ſe geſſerit. *Quamdiu in miniſteriis ſe exercuit.*

8 An, & quamdiu adminiſtrationem aliquam Societatis obierit, quaque prudentia, humilitate, modeſtia, integritate, caritate, & *Quamdiu gubernaverit.*

 ſatis-

ſatisfactione domeſticorum & externorum Subditos rexerit, & negotia tractarit.

De opinionibus peregrinis.

9 Sequaturne extraordinarias opiniones, peregrinumve aliquem, alienumve à noſtro Inſtituto ſentiendi aut procedendi modum, præſertim in doctrina, in orandi ratione, & aliis ſpiritualibus Exercitiis. Denique an ſit proprii judicii amator, & in affectibus parum mortificatus.

De oratione & zelo animarum.

10 Sitne devotus, & orationi deditus, ſalutis animarum zelator, & in negotiis promovendis, & difficultatibus ſuperandis ſtrenuus, ac fiducia in Deum fretus. Denique an optet labores, & alia incommoda pro Dei gloria, & proximorum ſalute perpeti, præſertim inter gentiles & hæreticos.

De ambitu.

11 An aliquod regendi munus aut dignitatem ambierit, aut ad Profeſſionem, Sacerdotium, litterarumve altiora ſtudia aſpiraverit, atque hæc per ſe vel alium procuraverit; an potius ſemper viſus ſit, & adhuc judicetur ad quemcumque Societatis gradum, & ad quævis ejus miniſteria indifferens.

Quæ ſervanda in conficiendis Coadjutorum temporalium informationibus.

Informationibus autem, quæ de Coadjutoribus temporalibus formandis mittuntur, ſatis erit, præter tria prima capita interrogationum, ea tantum attingere, quæ ad ipſorum ſtatum proprie pertinent, & ex Conſtitutionibus par. 1. cap. 2. §. 2. facile colliguntur, an ſcilicet ſint bonæ conſcientiæ, quieti, tractabiles, amatores virtutis ac perfectionis, propenſi ad devotionem,

tionem, qui domesticis & externis ædificationi sint, & qui forte Marthæ in Societate contenti sint, &c.

Coadjutores temporales proponendi non sunt, antequam decimum religionis annum, ætatis vero trigesimum, ad minimum, expleverint: neque enim par horum ac spiritualium ratio videri potest, quos post septem annos in Societate expletos proponi oportere præscripsimus.

Quæ videntur observanda in examine eorum, qui de sufficientia litterarum examinantur, ut ad professionem quatuor votorum admittantur.

PARS III.

Quænam doctrina requiratur ad professionem quatuor votorum.

1 DOCTRINA in iis, qui ad hunc gradum sunt admittendi, ea esse debet, quæ præscribitur 5. par. Const. c. 2. §. 2. ut scilicet ita in Philosophia, & Theologia profecerint, ut assertiones Logicæ, Philosophiæ, & Theologiæ scholasticæ tueri pro dignitate possint. Ex quo fit, ut non satis sit in his facultatibus mediocriter profecisse; neque enim tales ad hæc studia altiora admitti debent, nisi in quibusdam casibus, juxta Reg. Provinc. 19. in Ratione studior. Hinc etiam secundo apparet non satis

eſſe eam doctrinam ad hunc gradum qua quis ad Confeſſiones tantum audiendas idoneus cenſetur, ſed eam requiri, qua vel eas facultates prælegere cum ſatisfactione poſſit, vel non vulgariter concionari, vel Provinciam adminiſtrare, aut quid ſimile. Conſtitutiones enim part. 10.§.7.eos, qui ad hunc gradum ſunt admittendi, viros doctrina ſelectos requirunt: quin etiam Bullæ Summorum Pontificum Iulii & Pauli III. ad hunc gradum viros litteris conſpicuos exigunt.

Quinam à Provinciali examinatores conſtituendi.

2 Quatuor, qui ſunt argumentaturi, & illum examinaturi, hi eſſe debent, qui hujuſmodi judicium de doctrinæ ſufficientia merito facere poſſint; cujuſmodi ordinarie ii tantum eſſe videntur, qui eas facultates publice profeſſi ſunt aut profitentur, vel certe qui omnium judicio ſunt in illis bene verſati. Monere autem Provincialis Præpoſitum Generalem debet, quoſnam in ſua Provincia ad id munus deputaverit.

A Generali confirmandi.

Quot aſſertiones tuendæ.

3 Quatuor ſaltem aſſertiones ex quatuor partibus S. Thomæ, & tres ex curſu Philoſophico, Logica ſcilicet, Phyſica, & Metaphyſica, quarum una quæque tria membra, aut puncta ſaltem habeat, defendere debebit, qui examinandus eſt.

Quomodo examen faciendum.

4 Examen hoc fieri debet coram Provinciali, aut certe Rectore illius Collegii, in quo fit examen; nec alii quàm Examinatores adeſſe debent, qui plane intelligant ſui muneris

eſſe,

esse, eos, qui examinandi sunt, serio, & non perfunctorie aut leviter, sed ut vere de doctrina fiat periculum, an tanta sit, quanta in Constitutionibus requiritur, ut supra dictum est, examinare.

Quomodo ab Examinatoribus judiciū ferendum.

5 Absoluto examine, Examinatores suam sententiam in consultatione non dicant, sed re prius Domino commendata, & omni humano affectu seposito, quisque separatim, quid in hac re, videlicet de sufficientia doctrinæ tantum sentiat, breviter ac diserte scriptum Provinciali tradat, (qui suum etiam mittet, aut qui ejus loco examini præfuerit) præterea judicium idem ad Præpositum Generalem mittat, addens etiam, si quid significandum occurrat, quod Provinciali aperiendum non censuerit. nulli autem præter hos quid quisque senserit omnino communicet: quod etiam secretum maxime Provinciali commendatur.

Quinam excipiantur ab examine.

6 Ab hoc examine excipiendi videntur omnes, qui pro dignitate & cum satisfactione audientium has facultates professi sunt aut profitentur: vel qui actum generalem mane & vesperi in Theologia habuerint, si iis Patribus, qui Provincialis judicio disputationibus interesse debuerint, satisfecerint.

Quæ in Patrum Procuratorum Congregatione anno 1600. à Patribus excogitata sunt; & à R.P.N. Claudio Aquaviva Præposito Generali ad Provincias missa.

PARS IV.

Provincialibus promovendorum cura seria cõmendatur, etiam pœnitentia intentata.

1 Ne in posterum Provinciales minus diligenter quam oporteat, in id incumbant, intelligant, hanc esse unam ex præcipuis officii sui curis; sibique magna ope nitendum, ut informationes de promovendis suis temporibus opportune mittantur P.N. Generali: & si rei tanti momenti defuerint, sibi etiam imponendam esse pœnitentiam, ita ut in provincia intelligatur, rem maxime cordi esse P. Generali.

Provincialis visitandus in fine.

2 Ad easdem querelas tollendas, & ut informationes citius, syncerius, & suo tempore ad P. N. Generalem perferantur; ii qui ex officio designantur ad exigendam rationem officii Provincialium in fine triennii uniuscujusque Provincialatus, diligenter inquirant, an Provinciales servaverint omnia, quæ de informationibus ad P. Generalem opportune mittendis præscripta sunt: & singillatim num aliquẽ, de

de quo mittenda esset informatio, quacumque ex causa præterierint.

3 Qui ex aliis provinciis adveniunt in Provinciam aliquam Societatis, non promoveantur in illa Provincia, nisi prius acceptis informationibus ab ea, ex qua discesserant, aut in qua diutius versati sunt. Et Provinciales illarũ provinciarum, unde discesserunt illi, teneantur saltem semel suo tempore proponere istos præviis informationibus, sicut alios, quos habent in Provincia; dummodo sint juxta formulam in ministeriis exercitari. *Quomodo informationes capienda de iis, qui ex una Provincia in aliam commeant.*

4 Ne in informationibus contingant defectus, ex quibus justæ querelæ oriri possint; ut eæ in posterum syncerissime fiant, onerentur conscientiæ Informatorum, & Consultorum Provincialium, & Provinciales ipsi diligentissime observent, ne prædicti, aut eorum aliquis sit ulla ratione suspectus. Et nos quidem hic quod in nobis erit, id unum in primis curabimus diligenter, cum hujusmodi informationes una cum PP. Assistentibus examinandæ censendæque erunt, ut qualitatis potius informatorum ratio, quam numeri habeatur: & probatiores aliis præferantur. Demum si qui ex Consultoribus Provincialis eum non noverint, de quo consultatur, judicio Provincialis præter Consultores vocetur ad consultationem unus aliquis ex gravioribus, cui ille, de quo agitur, notus sit. *Quomodo syncera fiant informationes.*

5 Ne conquerantur, ut faciunt multi, quod *Scripto defectus tradantur.*

 moniti

moniti non ſint de defectibus, propter quos retardatur eorum promotio; hæc admonitio in poſterum ſcripto tradatur: & ſcribant Provinciales P. N. Generali de monitione ſcripto facta, cum declaratione defectuum.

Praxis conficiendarum informationum de promovendis ad gradus.

PARS V.

Provincialis quando, a quibus, & quomodo informationes conficiat.

1 PROVINCIALIS cum ſingula Collegia viſitat, informationes de promovendis, ſi qui in illis ſunt, accipiat; quæ à quatuor ut minimum ſumi debent, qui eos bene norint, juxta §.7. formulæ. Ex reſponſionibus autem, quas ab iis qui informarunt, de ſingulis capitibus habuerit; propriam de unoquoque promovendo informationem componat, apponatque numerum eorum, qui idem ſentiunt, hoc fere modo.

Informatio de P. N. N. à quatuor, vel pluribus Patribus accepta.

Ætas.

Ad 1. P. N. N. Romanus, annorum 40. robuſtus, vel infirmus, &c. ante ingreſſum operam dabat Philoſophiæ, vel Theologiæ, vel Iuri, &c.

Tempus Societatis.

Ad 2. Admiſſus eſt Mediolani anno 1580. 20. Martii, omnibus experimentis in Novitiatu probatus: vel experimenta non perfecit ob infirmam valetudinem; non enim potuit

potuit peregrinari, vel inſervire infirmis.

Ad 3 In virtutibus bene, vel mediocriter, vel parum profecit, ut omnes Informatores, vel duo tantum ſentiunt. Sui contemptum non habet, vel habet, &c. ſecundum omnes, vel unum, vel tres. Eſt obediens, vel non, vel parum, aut multum profecit in obedientia, paupertatis affectu, &c. De Inſtituto bene ſentit, illudque amat, vel contra: ita duo ſentiunt, &c. In vocatione non vacillavit, vel aliquando vacillavit ob hanc, vel illam cauſam, &c. (Non intelligimus autem in vocatione vacillaſſe quempiam, ſi dum in probatione verſaretur, fuit de vocatione tentatus, &c.) ab ea tamen non defecit, &c. *Progreſſus in virtutibus.*

Quod autem de tribus his capitibus dictum eſt, faciendum in reliquis.

3 Peracta autem ſua de unoquoque promovendo informatione, eas omnes cum ſuis Conſultoribus examinabit, judiciumque illorum de informationum veritate ſingulis informationis capitibus apponet, tam ſi conſentiant cum iis qui informarunt, quam ſi ab illis diſſentiant, tacitis tamen Conſultorum nominibus, hoc qui ſequitur modo. *Confectæ informationes cum Conſultoribus communicandæ.*

Ad 3 In virtutibus bene, vel mediocriter, vel parum profecit, ut omnes Informatores, vel duo tantum ſentiunt: quibus conſentiunt Conſultores omnes, vel duo, vel unus, &c. Sui contemptum non habet, vel habet, ſecundum omnes, vel unum, vel tres, &c. Aliter tamen *Quomodo informantium, & Conſultorum judicia attexenda.*

ſentiunt omnes, vel duo Conſultores; quibus videtur ſui contemptor, &c.

A Provinciali, & Conſultoribus ſeparatim ad Generalem ſcribendum.

4 Abſoluto in hunc modum informationum examine, judicium, utrum ille promovendus videatur an non, & ad quem gradum promovendum cenſeant, tum ipſe Provincialis, tum Conſultores, ſecretis & ſeparatis litteris ad Præpoſitum Generalem ſcribant.

Scribendum quoque a quibus accepta, & quibuſcum communicata.

5 Scribat etiam Provincialis, à quibus de unoquoque informationem acceperit, & cum quibus Conſultoribus eas examinarit: non erit autem neceſſe, quod quiſque in ſingulis capitibus dixerit, ponere: ſed ſatis erit ſi id fiat, cum in aliqua reſponſione de re alicujus momenti inter ſe non conſentiunt: tunc enim in informatione ponendum erit, unum, duos, vel tres ex Informatoribus, vel Conſultoribus ita ſentire; alterum, vel alios in contraria eſſe ſententia: & in charta aliqua ſeparata ſcribendum, eos qui contra ſentiant, eſſe PP. talem vel talē.

Quomodo ſcribenda informationes.

6 Animadvertant Provinciales, informationes de promovendis non ſolum claro & diſtincto charactere ſcribi debere, ſicut & litteræ Provincialis & Conſultorum, cum margine ad excipiendam ſententiam noſtram ſufficienti, dum à nobis cum Patribus Aſſiſtentibus recognoſcuntur, appoſita anni nota, quo facta fuerint; ſed in diverſis præterea foliis, ſeorſim ab iis, quæ de idoneis ad gubernandum conſcribuntur; cum ſeparatis in Archivio loculis, ut facilius reperiantur, aſſervandæ ſint.

Cete-

Ceterum Consultores cum Provinciali, qui sua simul judicia privatis ad id litteris transmittent, eumdem illum numerum, & ordinem promovendorum, qui in informationibus erit descriptus, retinebunt in suis quisque litteris ad nos scribendo: ita ut de primo & secundo primo ac secundo loco, atque ita deinceps de reliquis scribant, ad singulos numeros, ejus, de quo agunt, nomen, & cognomen adscribendo; tum de singulis significando, primum quemnam ad gradum idoneos censeant, an ad quatuor scilicet votorum aut trium professionem, an vero ad vota Coadjutorum spiritualium; deinde an statim promovendos judicent, an adhuc differendos, ut clarius apparebit in paradigmate.

Idem numerus ab omnibus in scribendo servandus.

7 Litteræ nostræ de promovendis, quas certo aliquo in libro tamdiu conservari oportet, quoad expediti fuerint de quibus agitur; ne qua oriatur perturbatio aut oblivio apud sequentes Provinciales, subinde ab illis revolvendæ ac legendæ sunt, ut mature ad nos referant, an executioni mandatum fuerit, quod constitueramus. Qua in re ad nos scribendo id observabunt, ut priore loco verba ipsa litterarum nostrarum producant, apposita nota diei & anni, à quo datæ. deinde quid juxta eas actum, effectumve sit, subjiciant, ut summam tandem de unoquoque sententiam pronuntiemus.

Litteræ de promovendis quamdiu asservandæ, & subinde legendæ.

Quomodo ad eumdem de iisdem rescribendum.

P A-

PARADIGMA

Formula ſcribendi ab iis, qui ad Præpoſitum Generalem de promovendis, ſicut de aptis ad gubernandum, ſeparatis quiſque litteris, ſuam ſententiam judiciumque ad eumdem mittere debebunt, juxta paragraphum ſextum, Cap. 5. Praxis conficiendarum, &c.

PARS VI.

1 PAter Blaſius Coriolanus ad profeſſionem quatuor votorum mihi promovendus videtur, vel profeſſione quatuor votorum dignus videtur, &c. ſed per annum differendus.

2 P. Melchior Miraldus dignus mihi quidem videtur profeſſione trium votorum, & quamprimum ad eum gradum promovendus.

3 P. Franciſcus Vereſinus formandus mihi videtur, ſed ad annum differendus, ut matureſcat magis.

4 P. Diomedes Rinaldinus, etſi ad profeſſionem quatuor votorum peridoneus mihi videtur ob præclara ejus talenta; differri tamen poterit ad duos annos, cum ſit adhuc juvenis, & novus in Societate.

5 P. Gaſpar

5 P. Gaſpar Armellus, quamprimum ad profeſſionem quatuor votorum, vel trium promovendus erit, vel cito formandus.

6 P. Nicolaus Pepelinus, ob inſignem ejus virtutem, dignus eſſet profeſſione quatuor votorum: ſed cum in eo multa deſiderentur, quamprimum ad profeſſionem trium votorum promovendum cenſeo.

7 P. Theodorus Cangoſcus, etſi idoneus quidem erit ad profeſſionem quatuor votorum, vel trium, omnino differendus, monendus, & ſerio juvandus in ſpiritu mihi videtur.

8 P. Lælius Bobalinus, etſi formandus quidem eſſet, cum ſufficiens in eo deſideretur doctrina; quia tamen inſigne talentum habet concionandi, vel gubernandi, judico promotum iri oportere ad profeſſionem quatuor votorum, &c.

Para-

Paradigma informationis juxta formulam de promovendis ad gradus.

PARS VII.

Informatio de P.N.N. à quatuor Patribus accepta, & cum Consultoribus examinata.

Ætas, & studium.

1 P. N. N. Romanus, annorum 40. robustus, vel infirmus, &c. ante ingressum operam dabat Philosophiæ, vel Theologiæ, vel Iuri, &c.

Tempus admissionis in Societatem.

2 Admissus est Mediolani anno 1580. 20. Martii, omnibus experimentis in Novitiatu probatus præter peregrinationem, &c. quam non obiuit ob infirmam valetudinem, &c.

De profectu in virtutibus.

3 In virtutibus bene profecit, vel parum, vel mediocriter, vel fere nihil, secundum omnes; vel, ita sentiunt duo ex Informatoribus, quibus consentiunt omnes, vel duo Consultores. Sui contemtũ non ostendit se habere, vel habet; vel in sui contemptu bene profecit, aut parum, &c. ita sentiunt omnes, vel duo, vel plures, quibus assentiunt Consultores, vel dissentiunt, &c. In obedientia, & paupertatis affectu

fectu nonnihil, vel multum profecit: Institutum amat, vel non amat; de eo bene, vel non bene sentit, &c. In vocatione non vacillavit, ut ajunt Informantes: duo tamen ex Consultoribus credunt semel vacillasse, vel, idem sentiunt Consultores, vel, non vacillavit secundum omnes. A vocatione semel, vel bis, vel numquam defecit, vel quia durioris erat judicii, vel altiora studia appetebat, defecit, &c.

4 Post absolutum in Societate, vel extra, Philosophiæ cursum, quadriennium, vel unum, aut duos annos studuit Theologiæ, atque in his studiis bene, vel parum, vel mediocriter, vel plusquam mediocriter profecit. Ita sentiunt omnes, idemque affirmant Consultores, vel, ita affirmant tres ex Informantibus: Consultores autem contra sentiunt cum altero Informante, &c. Post absoluta studia, per annum, vel per biennium illa repetiit, vel non repetiit, & Patribus legendis operam dedit, vel non dedit, cum bono profectu, vel mediocri, &c. Iuris Canonici peritiam non habet, vel mediocrem habet, vel bonam, &c. vel antequam Societatem ingrederetur, studia Theologica absolvit cum bono profectu, vel mediocri, vel modico; vel in Societate post Philosophiæ cursum, in quo mediocriter; vel parum profecit, vel audita tantum Logica, studuit Casibus conscientiæ per biennium, cum modico, vel mediocri profectu, &c. Ita omnes sentiunt.

De tempore & profectu in studiis.

De tertio probationis anno. 5 Abſolutis ſtudiis tertium probationis annum peregit cum bona, vel mediocri, vel modica ſatisfactione. Ita duo Informantes, quibus conſentiunt Conſultores: vel tertium probationis annum ex parte per ſex, aut octo menſes fecit, quia infirmus erat, vel ob neceſſitates Provinciæ cum eo diſpenſatum eſt de Præpoſiti Generalis licentia; vel quia non proficiebat, & aliis erat impedimento, &c. Ita omnes Informantes: diſſentiunt tamen duo, vel plures Conſultores: vel tertium probationis annum non fecit, quia tunc non erat in uſu, vel quia fuit dilatus propter occupationes vel infirmam valetudinem, &c. vel quia ingreſſus eſt abſolutis ſtudiis. Abſolvit autem tertium probationis annum menſe Majo anni 1595.

Quamdiu docuerit. 6 Docuit Grammaticam, vel litteras Humaniores, vel Rhetoricam, vel Philoſophiam, vel Theologiam, vel Caſus conſcientiæ uno, vel pluribus annis, cum eruditione, & magna doctrinæ exiſtimatione, vel mediocri, vel modica, & cum multa, vel mediocri ſatisfactione Noſtrorum, ut ſentiunt Informantes: contrarium tamen affirmant Conſultores, &c. ajunt enim ingenio eſſe obſcuriore.

Quamdiu ſe in miniſteriis excrcuerit. 7 Conciones habuit per ſex annos cum modica, vel magna gratia, & ſatisfactione audientium: ad id munus enim magnum, vel modicum talentum habet: vel externis ſatisfacit in concionibus, quia curioſa & delectabilia

bilia potius, quam utilia ſolet tractare, &c. Ita ſentiunt duo, vel tres, vel omnes Informantes; ſecus autem ſentiunt duo, vel tres ex Conſultoribus, &c. Confeſſiones audivit ab octo annis cum fructu & ædificatione, & huic muneri eſt, vel non eſt applicatus propter ſcrupulos, &c. In miſſionibus, in quibus per annum verſatus eſt, bene, vel male, & cum fructu, vel infructuoſe ſe geſſit: ita unus ex Informantibus. Contrarium tamen aſſerunt Conſultores cum reliquis.

8 Fuit Rector vel Miniſter in Collegio Mantuano tribus, vel pluribus annis, quod munus magna cum humilitate, modeſtia, integritate, & caritate obivit: deſiderabatur tamen in eo major prudentia, ut tres ex Informantibus, & unus ex Conſultoribus affirmant. Ideoque Noſtris quidem bene, vel mediocriter, vel parum ſatisfecit, non tamen externis, vel contra. Ita omnes Informantes: quibus adhæret unus tantum ex Conſultoribus. vel, numquam fuit Superior in Societate, &c. *Qua ſatisfactione gubernaverit.*

9 Sequitur, vel non ſequitur extraordinarias opiniones, & peregrinum aut alienum à noſtro Inſtituto procedendi modum, in rebus ſpiritualibus tractandis, præſertim in orandi modo, &c. Ita ſentit unus ex Informantibus, cui adhærent omnes Conſultores. Non eſt, vel eſt proprii judicii amator, & in affectibus parum eſt mortificatus, vel affectus habet mortificatos. Ita omnes *De peregrinis opinionibus.*

ſentiunt, tam Informantes, quam Conſultores.

De ſtudio orationis, & devotionis. 10 Eſt, vel non eſt devotus, & orationi deditus; zelum animarum habet, vel non habet. Ita ſentiunt duo, vel tres; contrarium tamen affirmant omnes Conſultores. In negotiis promovendis, & difficultatibus ſuperandis eſt, vel non eſt ſtrenuus; eſt enim timidioris naturæ, licet fiducia ſit in Deo fretus: ita ſentiunt omnes. Optat labores & incommoda pati pro Chriſto, etiam inter Gentiles: ardenter enim cupit mitti ad Indos, vel labores pro Chriſto non appetit, ſed refugit, nimius enim eſt in propriis commodis curandis. Ita tres ex Informantibus, licet duo ex Conſultoribus illum excuſent ob infirmam valetudinem.

De ambitu. 11 Regendi munus, aut dignitatem non ambit, vel ambiiſſe videtur: id enim tres ex Informantibus, & duo ex Conſultoribus affirmant, licet negent alii. Ad Sacerdotium, vel altiora ſtudia non adſpiravit, vel adſpiravit: ita duo Conſultores credunt, licet omnes alii contrarium cenſeant. Profeſſionem procuravit, ut duo affirmant. Alii vero ajunt, illum oſtendiſſe quidem deſiderium profeſſionis, non autem illam procuraſſe. Indifferens creditur, vel non creditur ad quemcumque gradum, & ad quævis Societatis miniſteria. Dubitant duo ex Conſultoribus de ejus indifferentia ad quævis miniſteria; ajunt enim ſe difficilem oſtendiſſe ad audiendas confeſſiones.

C A-

CAPVT XIX.

DE CATALOGIS,

Qui tertio quoque anno à ſingulis Provinciis in Vrbem mitti debent.

R.P.N. Claudii Aquavivæ Præpoſiti Generalis juſſu recognita, & anno 1589. in Provincias miſſa.

PARS PRIMA.

1 QVONIAM paucæ admodum Provinciæ ſunt, quæ per Procuratorem ſingulis trienniis cum primo & ſecundo catalogo perſonarum, alterum catalogum Domorum & Collegiorum cum ſuis reditibus mittant, qui Rerum catalogus dici poteſt; cujuſque & Conſtitut. par.9. cap.6.§.3. & Inſtructio quædam anni 1579. meminit; operæ pretium viſum eſt, Provinciales omnes monere, ne hunc catalogum prætermittant. Nam quam hic ſit utilis & neceſſarius, res ipſa indicat, ut ſcilicet Domus ſeu Collegii cujuslibet præſens ſtatus brevi

Catalogi rerum utilitas.

compendio P.N. Generali ob oculos ponatur. Quamvis enim in cujuſque Domicilii fundationum hiſtoriis, huc in Vrbem ad Archivium jam pridem, majori ex parte tranſmiſſis, eorumdem ſtatus ad illud uſque tempus narrationes contineantur (quas idcirco repetere opus amplius non erit, præterquam iis, qui eas nondum miſerunt) præſentem nihilominus cujuslibet ſaltem triennii ſtatum Generalis Præpoſitus ignorare non debet. Quem etſi aliqua ex parte ex annuis litteris habere poſſet; quia tamen illæ à paucis ſuo tempore mittuntur,& ea non attingunt, quæ ad rerum temporalium conditionem pertinent; nec ſi attingerent, facile eſſet inde repetere; propterea neceſſario fuerunt monendi Patres Provinciales, ut juxta ſubjectam formulam curent hunc rerum catalogum, cum ſupradictis duobus aliis perſonarum catalogis, ſingulis trienniis ad R. P. N. Generalem tranſmitti: atque alterum eorumdem catalogorum exemplar ad P. Aſſiſtentem.

Catalogus Rerum ſingulis trienniis cum aliis per Procuratorem mittendus.

Quomodo conficiendus.

2 Principio igitur recenſebitur numerus Noſtrorum omnium, qui in Provincia ſunt; ſimulque eorum ſeorſim, qui proximo triennio, vel in Societatem admiſſi, vel ab ea dimiſſi, vel vita defuncti ſint: tum Domorum, Collegiorum,& Reſidentiarum numerus ac nomina addantur.dicatur præterea,quot è Noſtris in ſingulis illis Domiciliis habitent. Deinde vero ad ſingula Domicilia ſuis quæque diſtincta capitibus

bus describenda descendendo, Nostrorum, qui in singulis sunt, numerus repetatur; ac praeterea addatur, quot in his sint Sacerdotes, quot Praeceptores, quot Scholastici, & quarum facultatum; quot item Coadjutores temporales, quinam reditus, vel ordinariae eleemosynae, quantum aeris alieni, ac reliqua, juxta subsequentem formulam.

PRAXIS.

CATALOGUS

Provinciae Romanae.

PARS II.

1 SUNT in Romana Provincia de Societate 549. in Professorum Domo 90, in Collegio Romano 190, Tusculi decem, in Domo Probationis 90, in Poenitentiariorum Collegio 21, in Germanico 13, in Anglicano sex, in Maronitarum duo, in Seminario vigintiduo, Tibure duodecim, Senis octodecim, totidem Maceratae, Florentiae vigintitres, Perusii sexdecim, Recineti quatuordecim, in Lauretano Collegio 45. & quatuor in Illyrico. Admissi hoc triennio in Societatem 100. dimissi 9. vita functi 15. *Numerus personarum recensendus.*

Domus Professorum.

Quæ in Domibus Professis explicanda.

2 AVCTA est insigni Templo, Illustrissimi Farnesii Cardinalis liberalitate exstructo, superiore anno consecrato. Sunt nonaginta è Nostris; Sacerdotes 50. reliqui fratres possunt ali ex eleemosynis ordinariis circiter septuaginta. æs alienum contractum ad mille coronatos;ad quod in totum, vel ex parte dissolvendum, habet creditam pecuniam tantam, vel nullam,&c. Vtitur Vinea Collegii bis terve in anno, pro necessaria Nostrorum animi relaxatione.

Collegium Romanum.

Quæ in Collegiis.

3 ALIT è Nostris 190,Sacerdotes 40,Prælectores 18. nempe Grammatices quatuor in totidem Classibus; Humaniorum litterarum unum, linguæ Græcæ unum, Rhetorices duos,linguæ item hic Græcæ unum,Mathematicarum unum, Philosophiæ tres, Scholasticæ Theologiæ duos, Scripturæ unum,Casuum conscientiæ duos: Scholares nonaginta, reliquos Coadjutores. Ad omnes has prælectiones nulla obligatione tenetur Collegium, vel tenetur ad has, vel illas,ex fundationis contractu. Annui reditus sunt novem millium scutorum. ex qua summa mille sunt deducendi annui census, qui pro summa principali quin-

quindecim millium ſcutorum æris alieni contracti penditur, præter alia tria millia commodato accepta: ad quæ diſſolvenda habet in credita pecunia totidem millia, vel his plura, aut pauciora. Ex reliqua ſumma ali poſſunt circiter 150. Eodemque modo pergendum in reliquis Provinciæ Domiciliis.

4 Quoniam vero multum temporis interdum inſumitur, dum alicujus informatio in primo perſonarum Catalogo quæritur; ad illius faciliorem uſum, ad quemvis ſcilicet è Noſtris nullo negotio inveniendum, Index Alphabeticus nominum tantum & cognominum omnium eorum, qui in ipſo Catalogo continentur, erit eidem præfigendus, addito numero, qui cuique nomini præfixus eſt in primo Catalogo, ac præterea numero paginæ, in qua nomen ipſum deſcribitur. Debebunt enim ſingulæ primi Catalogi paginæ ſuis ordine numeris notari. Exempli gratia, *Index Alphabeticus præfigendus.*

P. Albertus Felix, pag. 6. num. 12.
P. Antonius Magnus, pag. 7. num. 15.
P. Bernardinus Cœlius, pag. 9. num. 14.
P. Bonaventura Turre, 9 num. 18.
P. Camillus Bernardi, 9. num. 6.
P. Cornelius Broeth, 12. num. 7.

CAPVT XX.

DE CELEBRANDIS CONTRACTIBVS,

Iuxta morem & Privilegia Societatis.

A R. P. N. Claudio Aquaviva Præposito Generali anno 1581. ad Provincias.

PARS PRIMA.

Quinam contractus repugnat Instituto. 1 QVONIAM, ficut accepimus, in nonnullis Societatis noftræ Provinciis adhuc celebrantur contractus congregatis ad pulfum campanæ, vel omnibus Collegiorum Sacèrdotibus & fratribus, vel majori aut potiori eorum parte; acceptifque coram Notario & teftibus, fuffragiis: quæ omnia repugnant Inftituto & modo procedendi Societatis ac privilegiis illius: ferio curent Præpofiti Provinciales, ut contractuum celebrationes per Superiores tantum, auditis nempe Confultoribus fiant, & ad normam Inftituti accommo-

Quomodo conficiendi.

modentur. Quod si alicubi difficultates moveant externi, quibuscum contrahendum erit, curent Provinciales, ut illis vel per se ipsos, vel per Collegiorum Rectores, ac etiam per Iurisperitos, quos prius ea de re consuluerint, ostensis locis Constitutionum, Canonum, & Bullarum, persuadeant firmiores ac securiores multo fore contractus, si juxta privilegia nobis ad id in specie à Sede Apostolica concessa celebretur; prout est in Bulla Pii V. pag. 103.* & Gregorii XIII. 169.* & juxta Constitutiones, ac Decreta Societatis, Constit. par. 9. c. 3. §. 5. & primæ Congregationis Generalis Decret. 21. tit. 6. quam si diverso quopiam modo; ad quem nos cum privilegia non habeamus, facilius contractus ipse infirmari, & an alicujus valoris sit, à multis dubitari possit. Nam alioqui magnum præjudicium generaretur primum privilegiis Societatis; quæ per non usum obsolescerent; deinde facilitati contrahendi, ac libertati Societatis, & modo eam gubernandi. *Docendi qui ignorant firmiores esse si juxta nostra privilegia fiant.* * Editionis anni 1615.

2 Quod si pro celebritate contractus, ii quibuscum transigitur, velint ut Consultores celebrationi intersint; quamvis Societatis Instituto id magis consentaneum esse videtur, si solus Superior id faceret; poterunt quidem illi interesse, sed sic, ut in ea re suffragium non habeant decisiuum; ita neque in ipso contractu dicendum erit, quod ad eam rem conficiendam suffragium tulerint: sed præsentibus *Quando, & quomodo intersint Consultores.*

N.

N. & N. dicti P. Rectoris Consultoribus, idem Rector vendidit, &c. Si autem opus fuerit, aut ita videatur, poterit initio contractus aliqua mentio fieri de modo contrahendi Societatis juxta illius privilegia, & Constitutiones auctoritate Apostolica confirmatas: ut si verbi gratia, ita fieret narrativa.

Formula contractus celebrandi.

3 Personaliter constitutus N. Rector N. asserens se ad infrascriptam venditionem vel permutationem, sufficientem habere potestatem à. R. P. Generali Præposito, penes quem omnis facultas celebrandi contractus residet, juxta dictæ Societatis Constitutiones, & Decreta Apostolica auctoritate confirmata, prout, de confirmatione constare asserit litteris Apostolicis fel. record. Pii Papæ Quinti, sub plumbo expeditis, & sub Datum Romæ 3. Kalend. Maji 1568. Pontificatus ejus anno 3. & de licentia dicto Rectori concessa litteris patentibus, manu ejusdem Præpositi Generalis subscriptis, ejusque sigillo munitis, quarum tenor talis est, CLAVDIVS AQVAVIVA, &c. omni meliori modo, quo de jure potuit, idem Rector vendidit, vel commutavit, &c.

Mo-

Modus informandi R. P. Generalem circa alienationes faciendas.

PARS II.

CVM petitur à R. P. Generali licentia alienandi vel commutandi bona aliqua Collegiorum, hic modus ſervandus erit.

Explicanda R.P. Generali.

1 Vt rei alienandæ nomen, confinia, valor, & reditus; & ſi quæ ſunt aliæ circumſtantiæ, explicentur.

Rei alienandæ nomen, confinia, valor.

2 Simili modo rei, vel reditus, qui in commutatione accipiendus eſt, vel pretio rei vendendæ coëmendus; circumſtantiæ eodem ſcripto comprehendantur.

Res, vel reditus accipiendus.

3 Rationes in utramque partem adducantur.

Rationes.

4 Rector, & Conſultores; ſi conſentiant in alienationem, ſubſcribant ſcripto hujuſmodi tractatus, ſeu informationis: cui ſi qui non aſſentiant, id etiam eodem ſcripto adnotetur, ſimul cum rationibus, quæ hos ad non aſſentiendum moverint.

Quinam ſubſcribant.

5 Scriptum illud ad Provincialem mittatur; & ipſe ſententiam ſuam ſimul cum eodem ſcripto ad R. P. Generalem mittat.

Scriptum à Provinciali mittatur.

6 Si tractatus, vel informatio de re alienanda prædicto modo detur, concedet, ſi expediens

Quando à Generali dabitur facultas alienandi.

pediens

pediens videbitur, R.P.Generalis licentiam ſimul & confirmationem alienationis; confirmando ex nunc, pro eo tempore, quo alienatio fiet, quia conſtabit de evidenti utilitate, expreſſis nempe in informatione utriſque rebus, alienanda ſcilicet, & emenda, ſeu commutanda, cum utriuſque circumſtantiis.

Quando nulla occurrit in ſpecie res coëmenda.

7 Si autem adſit neceſſitas vendendi, nec occurat in ſpecie res pretio venditionis coëmenda, dicatur ſaltem in genere, quod ſit utilius emere poſſeſſionem, vel reditus tales, &c. qui frequenter venales occurrant. Et tunc poterit etiam eodem modo dari confirmatio, ſimul cum licentia vendendi. alias licentia quidem dabitur, non tamen confirmatio, quia neque conſtabit de utilitate ulla: immo ſi pecuniam pretii rei vendendæ diu vacuam fore probabiliter timeretur, omnino expediret ſimiles alienationes non fieri.

Severe omnibus interdicitur alienatio, &c.

8 Intelligant etiam omnes Superiores, quotquot alienabunt, diſtricte illis ex nunc prohiberi à R. P. N. Generali, ne pecunias pretii rei venditæ in alios ullo modo ſumptus diſtrahant, præterquam in rem, vel reditum, cujus emendi cauſa fuerit data facultas vendendi; vel certe in ſimilem, aut meliorem, ſi interim occurrat: & quamdiu id non fiat, pecuniam pretii hujuſmodi in depoſitum cuſtodiant, donec res alia coëmatur.

Idem judicium de ſenſu redimibili.

9 Idem intelligendum erit, quando pretium cenſus

cenſus alicujus redimibilis reſtituitur Collegio, ut illud eodem modo ſervetur ad ſimiles vel meliores reditus comparandos.

CAPVT XXI.

De modo, qui ſervari debet cum Sodalitates B. Virginis ad Primariam Romanam aggregari petunt.

R.P.N. Claudii Aquavivæ Præpoſiti Generalis juſſu 1585 ad Provincias.

1 ROMANA B. Virginis Annuntiatæ Sodalitas Summi Pontificis Gregorii XIII. auctoritate confirmata, quia reliquas tempore anteceſſit, & ejus exemplo omnes deinceps inductæ ſunt, Primariam Summus Pontifex illam appellari voluit; eique certas indulgentias impertiri: facultatem deinde Præpoſito Generali Societatis IESV conceſſit, ut reliquas Congregationes auctoritate Apoſtolica erigere, eaſque huic Primariæ conjungere poſſet. Quam facultatem Sixtus V. extendit ad aggregandas etiam

Romana Congregatio, Primaria Pontificia auctoritate appellata.

Præpoſito Generali conceditur facultas erigendi & aggregandi.

Sixti V. & Clem. VIII. extenſio.

etiam plures Congregationes in eodem Collegio, vel Domo, vel in Seminariis; & Clemens Octavus in quibuscumque Residentiis, sub quovis titulo, etiam non studentium, ita ut eisdem indulgentiis, quibus ista, fruerentur; sic tamen, ut reliquæ indulgentiæ, quas tum isti Romanæ, tum ceteris omnibus Congregationibus antea concesserat, intelligantur omnes revocatæ.

Quot littera scribenda. 2 Quare ut deinceps in hac Sodalitatum aggregatione certa aliqua formula, & omnibus communis servetur, visa est R. P. N. Generali hæc tenenda. Primum, ut Provincialis Rectores suos admoneat, quorum in Collegiis jam sunt ejusmodi Congregationes, ut earum Præfectis & Assistentibus significent, esse illis binas epistolas scribendas, alteram ad Reverendum Patrem Generalem, penes quem est omnis potestas, qua petant suam Congregationem institui certo aliquo sub titulo, & aggregari ad hanc Primariam Collegii Romani, cum ejus indulgentiis: alteram ad ipsum Præfectum & Assistentes hujus Primariæ; rogando ut hæc eadem apud Patrem Nostrum procurent. Quod ipsum intelligendum est de Collegiis, ubi nondum sit ulla erecta Congregatio. Cum enim Rectori, accedente etiam Provincialis judicio, videbitur, tot esse personas & tales, ut nova Congregatio institui debeat; jubebunt aliquos ex iis, qui id cupiunt, binas item litteras huc scribere, eodem plane quo

Titulus declarandus.

Quando facienda aggregatio.

quo diximus argumento. Atque hoc modo debebunt Congregationes omnes denuo erigi ac confirmari. Quod ut ad Dei, & Virginis Matris, ſub cujus umbra militant, honorem ac gloriam cedat, ipſius infinitam bonitatem ex animo precor.

3 Poſtremo duo hic adſcribenda viſa ſunt notatu digna, alterum quod ædificationi magnopere conducit, ne expenſæ, quæ in exſcribendis litteris patentibus, pro aggregationibus Sodalitatum Beatæ Virginis, & pro communicatione bonorum operum Societatis fieri conſueverunt, ab aliis quam ab ipſis Provinciis ſuſcipiantur; quibus ſumptibus faciendis peculiari aliqua ratione, ne Collegia aut Domus graventur, Provincialis erit proſpicere. Alterum eſt, quod puritati paupertatis noſtræ deſerviet, ut noſtri intelligant, atque omnino ſibi perſuadeant, Congregationes, quarum directio à Societate ſuſcipitur, nullo modo bona immobilia aut certos reditus admittere poſſe, cum nec Societas, penes quam eſt erigendi aggregandique facultas, capax ſit eorum redituum; nec ipſa Sodalitia, quæ per ſe ſtabile ac perpetuum quoddam corpus conſtituere nequaquam poſſunt, cum ejuſmodi ea eſſe oporteat, ut quandocumque noſtri ſubducere ſe voluerint, eo ipſo diſſolvantur: quod ægre fieret, ſi corpus unum efficerent, certoque reditu potirentur. Accederet

Quorum expenſis aggregationes ſcribendæ.

Certos reditus non poſſunt admittere.

inter alia multa illud etiam incommodi, quod ſi Sodalitates noſtræ reditus certos haberent, eſſent omnino, ſicut & aliæ externorum Confraternitates, viſitationibus Ordinariorum obnoxiæ, quo uno maxime præſidio à Conſtitutione Clementis Octavi ne comprehenderemur, immunes fuimus.

F I N I S.

I N-

I N D E X.

Di-

T

V

FINIS.